

TIKRO DIEVO PRANAŠO KELIAS

 Na, labas rytas, draugai. Puikus rytas, ir geras laikas būti čia. Džiaugiuosi, kad šį rytą esu gyvas ir kad vėl esu čia su bendruomene. Per tokį trumpą laiką gali nutikti tiek daug dalykų. Ir mes nežinome kokių laikų būsime pakviesti atsakyti Didžiajame teisme. Ir mes norime bet kuriuo metu būti pasiruošę, kad galėtume turėti ramybę.

² Kaip jau sakiau, esu labai dėkingas. Žinoma, buvau čia sekmadienio vakarą ir kalbėjau žmonėms... Aš pamokslavau sekmadienio vakarą, ir noriu padėkoti broliui Roberson, visiems jums, kurie pakvietėte, kad džiaugėtės tuo sekmadienio vakaro pamokslu, „Mes turime viską“. Ir taigi aš... Kartais aš net negalvoju, kad kalbėsiu, tiesiog priėjau ir pažvelgiau į brolių Nevilą. Jo—jo gerklė buvo tarsi kamanės. Pagalvojau: „Vargšas brolis, jei jis tikrai pakvies mane šį vakarą, aš padėsiu arba padarysiu viską, ką aš galiu“. Kadangi žinau, kas tai yra, kai jūs esate pavargę ir užkimę, ir tą rytą jis stipriai pamokslavo. Ir taigi sekmadienio vakare aš—aš kalbėjau už jį. Ir taigi mes—mes... Aš labai jums dėkoju.

³ Taigi jie sako yra daug prašymų dėl maldos. Ir taigi, pirmiausia prisiminkime juos visus, šiuos prašymus. Dabar palenkime savo galvas.

⁴ Mūsų Dangiškasis Tėve, parašyta, kad mes įeitume į Tavo susirinkimus su padėka savo širdyse, išsakytume savo prašymus Šventųjų susirinkimuose. Ir mes šį rytą turime jų daug, tiek daug, kad nežinome, kaip į juos atkreipti Tavo dėmesį, bet Tu juos žinai. Yra daug tokių, kurie nebuvo išsakyti. Tu juos taip pat žinai. Taigi, mes meldžiamės iš visos savo širdies, kaip ir meldėmės praėjusio sekmadienio vakarą už sesers Šepherd, brolio Šepherd vaiką. Ten, kai... Sugrįžus Šventoji Dvasia pasakė: „Ji neturi jokio poliomieliito. Jai viskas bus gerai“. Kokiį džiaugsmą patiriame, kai mes girdime iš Tavęs.

⁵ Taigi, mes prašome šį rytą, kad Tu išpildytum šiuos prašymus dėl ligų, dėl gedinčių artimųjų, dėl mylimųjų ir dėl viso to, kas buvo išsakyta, Tėve. Mes meldžiame, kad Tu prisimintum kiekvieną. Ir aš Tavo akivaizdoje aukuju savo maldą ir šių žmonių maldą; susirinkę kartu siunčiame Tau, Jėzaus Kristaus Vardu. Išklausk mus, Tėve, mes meldžiame. Amen.

⁶ Noriu padėkoti kiekvienam iš jūsų už tai, kad meldžiatės už mane. Kol aš... Jūs žinote, kad ten šaudant, aš patyriau nedidelį sprogamą. Ir šėtonas bandė mane nužudyti. Ir—ir, žinoma, jis

negali to padaryti. M-hm. Ne. Dievas dar nebuvo baigęs su manimi. Taigi, jis tiesiog negali to padaryti, kol viskas bus užbaigta. Kai Dievas užbaigs, tuomet aš pasiruošęs. Bet aš. . . Mano geras draugas, brolis Vud, ten, tai tik Dievo malonė, arba jis tiesiog būtų radęs iš *čia*, apačioje, o ne iš *čia*, viršuje. Buvo maždaug penkių ar šešių tonų sprogimas *taip* arti mano veido, štai *taip*. Nė trupučio manęs nesužeidė. Suprantate? Siek tiek apdraskė mano veidą. Taigi, tai, na, dabar viskas išnyko, liko tik viena maža dėmelė *čia*.

⁷ Taigi, aš noriu padėkoti broliui ir sesei Dauch štai *čia*. Broliui Braun ir kitiems, kurie, kaip supratau iš telefoninio pokalbio, kad jie surinko grupę žmonių ir meldėsi už mane. Ir tai tiesiog yra kažkas, kas iš tikrųjų daro kažką su jumis. Žinote, jūs meldžiatės už kitus, ir visa kita, ir tuomet, kai jūs sužinote, kad kažkas meldžiasi už jus, kai jums to reikia, tai reiškia labai daug. Ir aš žinau, kad daugelis iš jūsų neskambinote ar panašiai, bet jūs padarėte tą patį. Ir tai mums labai daug reiškia. Ir dėl šios priežasties aš. . .tai manęs nesužeidė. Dievas leido man būti sveikam. Ir todėl aš esu labai dėkingas.

⁸ Taigi, aš turiu keletą pranešimų, tiesiog prieš mums pašvenčiant šiuos mažylius. Taigi, šį vakarą, bažnyčioje yra tarnavimas. Ir visi jūs, kurie ateinate *čia* į bažnyčią, ateiškite tiesiai *čia* į tarnavimą. Ir taigi, mes. . .Aš šį vakarą ruošiuosi kalbėti už brolių Ruddell, *čia*, šalia greitkelio, tai vienas iš mūsų atvykusių brolių. Ir tuomet, kai tik grįšiu, jei turėsiu dar kitą vakarą, aš norėčiau nuvykti pas brolių Džunie Džekson. Tada tas brolis Sellersburge, mes likome jam skolingi ten vakarą, ir todėl mes norime nuvykti pas jį. Ir brolis Jutikoje, norime paimti kiek įmanoma daugiau vakarų.

⁹ Šią savaitę aš išvykstu į Green Bay, Viskonsine, kaip jūs žinote, į regioninį Pilnos Evangelijos Verslininkų suvažiavimą.

¹⁰ Kitą sekmadienį aš būsiu toje vidurinėje mokykloje, kurioje buvau paskutinį kartą. Aš pamiršau pavadinimą tos vidurinės mokyklos auditorijos. [Broliis sako: „Mather“—Red.] Kas tai? [„Mather“.] Mather. Steponas Mather. Taip. Gerai. Vidurinės mokyklos auditorija.

¹¹ O tada, pirmadienį, aš būsiu suvažiavime ten, kur paskutinį kartą Čikagoje surengiau diskusiją su ta tarnautojų asociacija. Mes vykstame į atsisveikinimo su broliu Juozapu Boze susirinkimą, kuris išvyksta į Tanganiką. Manau, kad jis vadina ją Tanganika. Ir per ten į Keniją ir į Durbaną, pasiruošiant mano būsimiems rudens susirinkimams; ir į Afriką, ir per Pietų Afriką. Ir dar, prašome jūsų prisiminti mus maldoje šiuose susitikimuose. Tada mes sugrįšime.

¹² Ir nežinau, ar aš turėsiu dar vieną dieną bažnyčioje, ar ne, prieš mums išvykstant į Šiaurės Karoliną. O tada iš ten - į Pietų Karoliną. Ir tuomet iki pat Cov rūmų Los Andžele, prie Pietinių

Vartų. Ir tai kur aš tikiuosi nuvykti ir pamatyti poną Veatherby, tą, kuris sukūrė šautuvą, kuriame sprogo šovinys.

¹³ Jis neturėjo per daug erdvės atsitraukti ir leido šoviniui pasistumti atgal, užuot stumtelėjęs į priekį. Tai buvo senas šautuvas, kurį jam neseniai nusiunčiau. Tuomet jis išgrėžė jį ir pagamino kitokio tipo šautuvą. Aš idėjau į jį šovinį, pakėliau šauti, ir tai, na, jis susprogdino šautuvą penkiasdešimt jardų aplink mane, štai *taip*, išsilydė mano rankoje. Cilindras išlėkė penkiasdešimties jardų atstumu, šovinys nuskriejo tiesiai už elnių aptvaro, trisdešimt, keturiasdešimt jardų už manęs, o nuolaužos skriejo ir nuplėšė medžių žievę ir visa kita. Tai buvo štai *tiek* arti mano akies, tik apie vieną colį, kai jis taip iššovė. Ir jei jis būtų sproges... .

¹⁴ Ir šis šautuvas atlaikytų šešiasdešimt devynių šimtų svarų slėgį ir nesprogtų. Taigi, jūs galite įsivaizduoti, kiek jame buvo, kad susprogtų. Ir atmintkite, jeigu jis būtų taip sproges, tai galėjo išsprogdinti ir mano galvą taip pat ir pečius, suprantate. Bet ten stovėjo Viešpats, net neleido, kad mane sužeistų, tik apraskė mano veidą. Ir nedidelė skeveldra pateko žemiau akies vyzdžio, sudarė ziedą aplink vyzdį, taigi tai nepalietė vyzdžio, kur pateko skeveldra. Vieni iš didesnių gabalėlių, kurie istrigo kaukolėje, apjuosė akį, tačiau į akį nepataikė. O, tai bent!

¹⁵ Ne taip seniai, jūs pamenate, sakiau jums, kad Jis susitiko su manimi kambaryje ir pasakė: „Nebijok, nes niekada nepavedantis Jėzaus Kristaus Buvimas yra su tavimi amžinai“. Suprantate? Suprantate? Taigi tai įrodo, kad Jis yra.

¹⁶ Gydytojas, kuris apžiūrėjo mano akį Luisvilyje, sakė, kad jie parašė atsiliepimą daktarui Sam Adair, mūsų draugui, ir pasakė: „Vienintelis dalykas, kurį aš galiu pasakyti, yra tai, kad tą rytą Viešpats stovėjo su Savo tarnu ir apsaugojo jį, nes kitaip jam nebūtų likę nei galvos, nei pečių“. Taigi, Jis buvo tikrai geras man, ir aš vertinu tai. Tai mane priartina dar arčiau. Tai visada padaro šiek tiek kitokiu.

¹⁷ Ir tuomet, po dviejų dienų, po trijų dienų, kai jau ketinau vykti į susirinkimą, kurį buvau suplanavęs Kanadoje, vyras, nieko apie tai nežinodamas, perskambino man, ir turėjau atidėti susirinkimą. Suprantate? Aš būčiau buvęs ten kelyje, tai nebūtų taip nutikę. Suprantate? Ir tuomet perskambino, ir aš turiu dalyvauti susirinkime, Kanados susirinkime. Ir tai bus liepos mėnesį, paskutinėmis liepos savaitėmis. Tada aš vyksiu į Davson Creek, po to į Ankoridžą, Aliaskoje, jei Viešpats panorės.

¹⁸ Taigi, aš neturiu jokio vedimo, kad vykti į tuos susirinkimus, nė į vieną. Bet negaliu įsivaizduoti savęs, sėdinčio čia visą vasarą, pasiliekančią aplink, kai visur miršta žmonės. Aš turiu sėti Sėklą, kur tai bebūtų, nesvarbu kas. Jeigu tai neišdygs, jei padangės paukščiai tai sules, kas tai bebūtų, aš noriu sėti Sėklas, kadangi Jis davė man kažkiek, kad sėčiau. Taigi, aš—aš

bet kuriuo atveju sėsiu Sėklą. Dabar, mes čia turime laiko, kai aš. . .

¹⁹ Daugelis žmonių, kaip jie vadina, „krikštija“ mažus kūdikius į Krikščionių tikėjimą. Na, viskas gerai, jei jūs tai darote. Tai jūsų reikalas. Žinoma, jie iš tikrųjų jų nekrikštija. Jie tik apšlaksto juos vandeniu. Bet kas liečia mane, man patinka laikytis to, kas pasakyta Biblijoje. Todėl, tiesiog noriu daryti tik tai, kas pasakyta Žodyje, tik tai, ką Jis pasakė. Ir dabar, aš—aš nerandu jokios vietos Biblijoje. . .

²⁰ Senajame Testamente jie atnešdavo vaikus kūniškam apipjaustymui, mažylius vyriškos lyties, ir motina aukodavo apšalyimo auką, du balandžius ar avinėlį.

²¹ Tačiau Naujajame Testamente vienintelė vieta, kur galiu rasti šios didžios tarnystės paminėjimą. . . Tai buvo pašventinimas. Jie atnešdavo kūdikius paš Jėzų, ir Jis, paėmęs juos ant Savo rankų, palaimindavo juos. Štai ką darė tėvai Jo dienomis. Ir Jo gyvenimas buvo pavyzdys to, ką mes turėtume daryti. Suprantate? Tuos dalykus Jis darė kaip pavyzdį.

²² Dabar mes tiesiog paimame mažylius, ir jie atneša juos mums, ir mes tiesiog laikome juos prieš Dievą, ir prašome Dievo palaiminimo jiems, ir meldžiamės Dievui, motinos ir tėvo pašventimo malda, kai jie atneša savo vaiką. Ir. . . ar pašvenčiame juos Jėzaus Kristaus Vardu, kol jie bus pakankamai suaugę, kad būtų pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu. Ir dabar, Jis pasakė: „Ką bedarytumėte žodžiu ar darbu, viska darykite Jėzaus Kristaus Vardu“. Taigi—taigi, štai ką mes norime padaryti.

²³ Ir dabar, kol sesuo švelniai gros šią dainele, sese, mes čia turime „Atveskite Juos“. Motinos ir tėvai, kurie turi šiuos mažylius, kurie niekada nebuvo pašvesti Viešpačiui, jeigu jūs dabar juos atneštumėte, kol susirinkimas, mes dabar švelniai sudainuosime jiems giesmę. Taip.

Atveskite juos, atveskite juos,
Atveskite mažuosius paš Jėzų.

²⁴ Aš myliu šiuos mažylius. Jose yra kažkas tokio mielo.

²⁵ Aš manau, kad tai visiškas italas. Ar ne? Gerai. Italų šeima, tik keletas, kuriuos reikia pašvesti. Mažoji italė sesutė čia, o, iš Čikagos, yra čia. Pasakė: „Tai italų šeima, šį rytą, bet aš nesiruošiu pamokslauti“.

²⁶ Koks jo vardas? Džonatanas Dovydas, koks gražus vardas! Taigi, Džonatanas. Jis sakė, kad jo tėvas turėjo—turėjo itališką vardą, ir jis turėjo. . . Jis nori, kad jo kūdikiui būtų suteiktas Biblijinis vardas.

²⁷ Jūs žinote, Biblijoje gyveno vienas didis italas, vardu Kornelijus, žinote. Jis turėjo būrį, buvo geras ir dalijo žmonėms išmaldas, nors ir buvo pagonis. Jūs žinote istoriją. Ir vieną dieną

į jo namus atėjo Angelas, liepė jam pasiūsti pas vyrą, kuris žinojo Dievo programą. Ir jis. . . Jūs žinote istoriją. Tuo tarpu jis turėjo tuos žmones, turinčius tokią pagarbą Dievui! „Petruai dar kalbant šiuos Žodžius, Šventoji Dvasia nužengė ant jų“. Teisingai. Aš meldžiu, kad šis kūdikis būtų tokios pat rūšies vyru, tokiu pat vardu.

²⁸ Džonatanas, gražus! Ar aš galiu jį paturėti? Ateik čia, Džonatanai. Tai bent, koks nedidelis cukraus gabalėlis šiai šeimai!

Palenkime savo galvas.

²⁹ Mūsų Dangiškasis Tėve, praėjo daug metų, kaip ką tik mano cituotoje istorijoje apie didį vyrą, vardu Kornelijus, kuris buvo geras žmogus, teisingas, mokėjęs išmaldą ir mylėjo Dievą. Ir į to vyro namus atėjo Dievo Angelas. O Dieve, mes šį rytą atiduodame Tau mažąjį Džonataną Dovydą. Aš meldžiu, Dangiškasis Tėve, kai aš paimu iš motinos ir tėvo rankų, kurie pristato jį Tau. . . Aš aukoju šią maldą, kad šio vaiko gyvenimas būtų pašvęstas tarnavimui Tau, būtų palaiminimas namams, didingas atspirties akmuo Bažnyčiai. Suteik tai, Tėve. Aš atiduodu Tau mažąjį Džonataną Dovydą, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

³⁰ Dievas tesuteikia jums Savo malonę ir padeda auklėti jį Dievo pamokymuose.

Būk palaimintas, Džonatanai Dovydai.

³¹ Dabar, štai šitas, tai bent, jis dar visai mažas, ar tai jį? Jis? Tai bent, tikiuosi, dar vienas pamokslininkas. Koks vardas? Michėjas. Michėjas. Šį rytą kalbėsiu apie jį. Michėjas Edvard. Edvard, tai puikus vardas. Taigi, mano žmona galėtų tai padaryti daug geriau, kai reikia juos laikyti, kadangi aš visada bijau, kad juos sulaužysiu, kai jie tokie maži. Suprantate? Koks mielas mažylis, tos mažos akutės, kurios tiesiog žvalgosi aplinkui. Jis toks mažas. Kiek jam laiko? Vienas mėnuo.

Palenkime savo galvas.

³² Dangiškasis Tėve, ši jauna pora vėl ateina čia, kad paaukotų Tau savo gyvenimo sąjungos rezultata, kuri Tu jiems davei, kad augintų Dievo pamokymuose. Palaimink šį mažąjį Michėją. Dieve, aš meldžiu, kad Tu padarytum jį tokiu vyru, koks yra Biblijos Michėjas. Suteik tai, Tėve. Suteik jam Dievo palaiminimų. Palaimink jo tėvą ir motiną, ir padaryk jį įkvėpimu čia, žemėje, didžiu atspirties akmeniu dėl Kristaus. Ir dabar, išgirsk mus, Tėve, aš atiduodu Tau, iš tėvo ir motinos rankų į Dievo rankas, šį mažąjį Michėją Edvard, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

³³ Tegul Viešpats laimina jį, telaimina jus, tėvą ir motiną, kad augintumėte jį Dievo pamokymuose.

Aš tikiu, kad taip ir yra. [Tuščia vieta juostoje—Red.]

³⁴ O, aš tiesiog myliu tuos mažylius, tiesiog visus. Tai, kiekvienas iš jų, yra gražiausias kūdikis pasaulyje. Tiesiog nereikia. . . Kai parsivežiau mažąjį Juozapą namo, tai, tiesą sakant, buvo bjauriausias mažylis, kurį aš kada nors esu matęs, bet mudu su jo motina manėme, kad jis buvo lėlytė. Bet taip jau yra, žinote. Tai. . . Mes tiesiog taip manome.

³⁵ Man įdomu, ši rytą, kai kurie iš čia esančių mūsų narių. Ten buvo. . . Taigi, *toje* akyje yra atropino, kuris stipriai išblukina akis. Bet sesuo Nash. . . Paklausė apie brolių Nash; Įdomu, ar jam viskas gerai. Ar. . . Ar jie čia? O, na, taip, jis čia. Šlovė Viešpačiui, broli Nash. Tai, tai gerai.

³⁶ Taigi, sesuo Edvardas, ar ji čia? Ar. . . Ar, sesuo Shepherd, kuri turėjo mažą, sergančią mergaitę, jai dabar viskas gerai? Puiku. Aš gavau naujieną, ir tai buvo likus penkioms minutėms, kai aš turėjau žmonių iš miesto asmeniniam pokalbiui. Aš nubėgau į kambarį ir meldžiausi, o jie pasakė, kad vaikas sirgo poliomiellitu, rankos ir kojos buvo sustingusios. Ir aš nuskubėjau melstis, ir pasakiau: „Aš ateisiu po bažnyčios“. Pasakiau Loyce, kad perskambintų ir pasakytų poniai, kad ateisiu po bažnyčios; jei ji norėtų manęs, tegul paskambina. Ir kai aš nuejau melstis, Dvasia pasakė—pasakė: „Jokio poliomiellito. Jai viskas bus gerai“. Aš atvykau, na, mes visi meldėmės čia, bažnyčioje. Tai tiesiog viską išsprendė.

³⁷ [Sesuo sako: „Broli Branhamai?“—Red.] Taip, poniai. [, „Mes nuvykome pas gydytoją pirmadienį, po to, kai jūs pirmą kartą pasimeldėte už jį, ir visas pleuritas krūtinėje išnyko, dingo ir iš jo gerklės“.] Šlovė Viešpačiui! Malda keičia dalykus.

Sakykite, ši rytą jo čia nėra, ar ne, jo, žento? Taip.

³⁸ Praėjusį sekmadienį, paskutinį kartą, kai čia pamokslavau, sekmadienį prieš savaitę, čia sėdėjo jaunas vaikinukas; aš vis žiūrėjau į jį. Pagalvojau: „Turėčiau pažinti tą vaikiuką“. Ir paaiškėjo, kad jis buvo mano seno mokyklos draugo sūnus, Džimas Poole. Na, mes užaugome kartu, nuo pat, kai buvome maži berniukai. Jis yra tas, su kuriuo tąkart patyriau nelaimingą atsitikimą su šautuvu, ir vėliau pats turėjo vieną, ir mano draugas. Tikiu, kad galėsiu atvesti tą vaikiną pas Kristų. Aš taip stengiausi dėl jo tėčio. Tikiu, kad aš vis dėlto jį atvesiu. Tikiuosi, kad galėsiu tą jaunuolį atvesti. Jis turėjo. . . Aš apžvelgiau jį. Atrodė, kad jis turėjo puikų, kaip aš dabar tai vadinu (niekam kitam nedarykite šios pastabos), bet, jo dvasios virpėjimą, geras jausmas. Manau, kad tam vaikinukui neprireiktų daug, kad jis ateitų pas Kristų. Taigi melskimės už jį. Teisingai.

³⁹ Ir, broli, suprantate, dar kažkas sirgo, ar kažkas kito, ką bandau prisiminti.

⁴⁰ Kaip ten bebūtų, mes meldžiamės už visus. Ir kai kartais. . . Kai jūs siunčiate prašymą, atminkite, kai tik aš jį gaunu. . . Mano žmona yra kažkur pastate, aš manau, taigi ji žino. Kai tik gaunu

prašymą, iškart tiesiai į savo darbo kambarį, einu melstis ir būnu ten tol, kol kažką pajuntu. Aš tiesiog nepasiduodu.

41 Anądien, kai Sam, daktaras Sam, ištraukė tą daikčiuką iš mano akies, jis taip stengėsi, ir jam buvo taip skaudu, jam teko uždengti mano veidą rankšluosčiu. Pasakė: „Aš negaliu matyti savo bičiulio kraujo“. Tarė. . . Ir aš maudžiausi jame, žinote. Jis pasakė—jis pasakė: „Aš tiesiog negaliu to daryti ir toliau dirbti“. Suprantate? Ir taigi, jis ištraukė tai. Ir sekančią dieną jis buvo ligoninėje. Taigi aš pasimeldžiau už jį, ir jis išėjo sveikas.

42 Ir tuomet, antrą dieną, jo žmona, jie net nežinojo, kas jai yra, manė, kad ji serga poliomieliu. Suprantate? Pasakė, ir sakė. . . Ir meldėsi už ją, ir dabar ji sveika namuose. Taigi mes įėjome į kambarį, Dokas. . . Mes nuėjome į kabinetą, ir jis. . . Mes kartu pravėrėme duris, tarė: „Taigi, broli Bilai, aš noriu jūsų kai ko paklausti“. Paklausė: „Ar pasimelsite už mane ir Betty?“

Aš tariau: „Taip. Pasimelskime“.

43 Taigi, būtent jam Viešpats parodė regėjimą, kur statyti ligoninę. Jūs, jūs prisimenate istoriją. Jei kada suabejosite, užsukite pas jį kada nors ir paklauskite. Taip, tiesiog pasakė: „Tiesiog tegul ateina kas tik nori“. Pasakė: „Aš papasakojau tai dešimčiai tūkstančių žmonių“.

44 [Brolis sako: „Broli Branhamai?“—Red.] Taip, broli. [, Tiems, kurie šį rytą čia susirinko, ir kad daugiau tikėjimo ateitų į kitų širdis: Vėlykų sekmadienio rytą, jūs pašaukėte čia brangią sielą, trečiąją, kuri buvo vyras. Jūs sakėte, kad jis buvo iš Seimūro. Ir pasakėte, per Šventosios Dvasios patepimą: „Jie vadins jus Bilu“. Aš pažįstu vyrą. Labai gerai jį pažįstu. Ir po to, kai mes iš čia išėjome, jo vardas Izaokas. Jie vadina jį Bilu“.] Taip, pone. Suprantate?

45 Tikrasis jo vardas yra Izaokas. [Brolis sako: „Teisingai“—Red.] Bet jie vadina jį Bilu. [, Teisingai“.]

46 Šventoji Dvasia neklysta. Ji neklystanti. Taigi, tai, kažkas kalbėjo, pasakė. . . man—man penkiasdešimt treji, ir tris. . . apie trisdešimt vienerius metus esu už sakyklos ir mačiau Jį dešimtyje tūkstančių dalykų.

47 Vakar, aš buvau ten, ten, pietų Kentukyje, prie pat Tenesio sienos, ir aš sėdėjau valtyje su broliu Daulton, kuriam Viešpats davė visus jo vaikus. Jūs pamenate rytą čia, kai jis pradėjo. Ir jis pasakė: „Broli Branhamai, - tarė, - aš manau, jums būtų sunku įvertinti“.

48 Aš pasakiau: „O, broli Daulton, dešimtys tūkstančių kartu dešimtys tūkstančių panašių dalykų“.

Tarė: „Kodėl jums nepabandžius parašyti knygos“ (aš pasakiau. . .) „apie tai“

49 Aš pasakiau: „O, tai bent, broli Daulton, tai—tai būtų per visą šią valtį, enciklopedija, tiesiog knygų tomai apie tai, ką esu

matęs, ką daro Viešpats. Ir nei karto Jis nesuklydo, suprantate, nė vieno karto; bet tobulai, kiekvieną kartą“.

⁵⁰ Dabar, jeigu aš neklystu, matau brolio Shepherd mergaitę su oranžinės spalvos suknele. Aš manau, kad taip. Aš stabtelėjau prie jos, aną rytą. Ji ejo keliu, ir aš pamaniau, kad galbūt aš pamačiau ne tą mergina, todėl aš ir nueėjau. Taigi tai aš buvau tas, kuris sustojo, sese. Aš—aš pagalvojau, kad tai buvo brolio Shepherd mergaitė, ir aš ją pavešiu, kadangi pamaniau, kad galbūt jo automobilis sugedo ar kažkas panašaus. Mes važiuome pasiimti Bekė. Ir aš—aš pagalvojau, kad tai galbūt ne ta mergaitė. Bet dabar pamačiau, kaip jis ten su jomis sėdi, taigi aš—aš manau, kad tai buvo ta mergaitė. Taigi, tai buvau aš, kuris ten atvažiauvau, o paskui nuvažiauvau.

⁵¹ Taigi, visi myli Viešpatį Jėzų? O, nuostabu! Tai tiesiog puiku ir šaunu. Amen.

⁵² [Brolis Nevilas sako: „Ką tik atėjo brolis Villard“—Red.] Na, broli Villard, mes tiesiog džiaugiamės, kad atvykote. Ir jūs taip pat atrodo gana gerai, kiek galiu jus matyti. Mes abu tarsi būtume gavę su mėsainiu per veidą. Atrodau, lyg būčiau gavęs saują jų. Ir tą vakarą aš mačiau brolių Villard, kai jis miegojo, ir, tiesą sakant, jis atrodė siaubingai. Bet šį rytą jūs atrodo pritrenkiančiai gerai. Ir mes dėkojame ir šloviname Dievą už tai, broli. Amen. Taip. Jūs žinote, šėtonas negali mūsų nužudyti, kol Dievas nepasakys: „Pirmyn“. Tuomet mes norime eiti, ar ne, broli Villard? Teisingai. Iki tol jis tiesiog veltui stengiasi. Štai ir viskas. Viešpats Jėzus yra mūsų pagalba ir mūsų prieglobstis.

⁵³ Taigi čia, aš kalbu čia, kai šį rytą aš tiesiog turiu dar maždaug šešias valandas pamokslauti. Suprantate? Tiesiog. . . Taigi, mes niekada nepranešėme, neišsiuntinėjome jokių kvietimų ir visa kita, kadangi aš jau paskelbiau, kad manęs čia nebus. Bet tiesiog norėjau atvykti ir padėti broliui Nevilui, vėl jus visus pamatyti ir šiek tiek pabendrauti.

⁵⁴ Ir praėjusio sekmadienio vakarą, brolis Roy Roberson, nežinau, ar jis čia, ar ne. Negaliu gerai įžiūrėti, ar jis čia. Jis paskambino man, kalbėjo apie pamokslą.

⁵⁵ Ir kažkas paskambino, pasakė: „Man buvo įdomu, kai jūs kalbėjote apie „Dievas mums davė viską““. Suprantate? Jis davė. Jis davė mums gyvenimą. Pabandykite jį nusipirkti. Jis davė mums meilę. Pabandykite ją nusipirkti. Jis suteikė mums džiaugsmą. Pabandykite jį nusipirkti. Jis davė mums ramybę. Pabandykite ją nusipirkti. Jos neįmanoma nusipirkti. Jūs negalite jos nusipirkti.

Tuomet aš pasakiau: „Jis davė mums mirtį“.

Kažkas paskambino, pasakė: „Pamokslininke, man buvo įdomu, kur jūs ketinate nueiti su tuo“. Pasakė: „Aš pagalvojau: „O-o, štai šį kartą brolis Branhamas susimovė““. Ne tada, kai taip

sako Biblija. Suprantate? Biblijoje pasakyta, kad Jis davė mums mirtį.

⁵⁶ Taigi, ką mes galime padaryti su mirtimi? Jūs žinote, Paulius, artėdamas prie mirties, jis pasakė: „O mirtie, kur tavo geluonis?“ Mirtis mūsų nebevaldo. Mes ją valdome. Teisingai. Viskas yra atiduota mums.

⁵⁷ Ir tuomet aš pateikiau iliustraciją, kaip Izraelis, žygyje į pažadėtąją žemę, jie niekada nebuvo matę to krašto. Jie nieko apie jį nežinojo. Jie tiesiog turėjo Dievo pažadą, kad ten buvo žemė, ir ji buvo pilna pieno ir medaus, ir gera, ir—ir puiki vieta. Ir ji buvo. . . Jie niekada jos nematė. Niekada niekas ten nebuvo, nieko apie ją nežinojo. Bet jie turėjo pažadą. Ir tikėjimu jie laikinai apsigyveno dykumoje.

⁵⁸ Ir kai jie priėjo prie pat pasienio linijos, pas juos buvo karys, vardu *Jozuė*, kas reiškia „Jehova Gelbėtojas“. Taigi jis perėjo per Jordaną į pažadėtąją žemę ir atnešė įrodymus, kad ta žemė ten buvo. Man tai patinka. Ir tai buvo gera žemė. Du vyrai nešė vieną vynuogių kekę. Tai buvo gera žemė, taigi jis parnešė įrodymus, kad kraštas, kurį jie ketino užvaldyti, buvo ten.

⁵⁹ Dabar, Bažnyčiai, mes keliamume į nemirtingąją Šalį, į Šalį, kurioje nėra mirties, į Šalį, kurioje mirusieji prisikelia. Ir mes savo stovykloje turėjome didį Gelbėtoją. *Jėzus* reiškia „Jehova Gelbėtojas“, Mylimasis. Ir Jis perėjo mirties Jordaną, perėjo į kitą Šalį, ir sugrįžo, ir atnešė įrodymą, kad mes gyvename po mirties. Amen. Taigi, kur yra mirtis?

⁶⁰ Ir tuomet Jis davė mums viską. „Dabar mes turime savo paveldą užstatą. Tiek. . .“ Dabar klausykite atidžiai. Ir aš nepamokslauju šia tema, bet man tiesiog dabar gera. Suprantate? Tai, kad mes turime šio paveldo užstatą. Nes vieną dieną mes vaikščiojome nuodėmėje; ir po to, kai buvome pakrikštyti Jo Vardu ir kartu su Juo prikelti prisikėlime, mes buvome išvesti iš nuodėmės ir daugiau niekada nenorėsime grįžti atgal. Suprantate? Mes esame prikelti iš nuodėmės, su įrodymu, kurį mes turime. Mes potencialiai esame prikelti iš bet kokios mirties. Suprantate? Jeigu mes galime prisikelti iš nuodėmės, tikėdami Juo; ir čia yra nuodėmė, kas norėtų vėl sugrįžti į nuodėmės šiukšlyną? Suprantate? Mes perėjome iš mirties į Gyvenimą. Suprantate? Ir tai yra užstatas. Amen. Tai yra visiško prisikėlimo užstatas. Visa mirtis, fizinė ir dvasinė, mes nugalėjome dvasinę mirtį, kadangi mes perėjome iš mirties į Gyvenimą.

⁶¹ Vieną dieną Elijas kartu su Eliziejumi nuėjo prie Jordano ir sudavė į jį, jis prasiskyrė, ir jis perėjo. Jis sugrįžo su dviguba porcija.

⁶² Ir kai mes su Kristumi suduodame Jordanui, mes turime vieną dalį, bet kai mes grįžtame, mes grįžtame su dviguba dalimi. Mes turime Amžinąjį Gyvenimą, prisikėlimą, iš nuodėmės,

dabar, teisume su Šventąja Dvasia. Ir tuomet, grįžtant su Kristumi, mes grįžtame ir su fiziniu prisikėlimu, ir mes jau turime dvasinį prisikėlimą. Mes turime dvigubą jo dalį. Visada Kristaus ir Bažnyčios provaizdis: Eliziejus ir Elijas.

⁶³ O, aš nenoriu pradėti apie tai kalbėti. Na, na, na mes čia niekuomet neprieisime prie šio šešių valandų pamokslo. [Brolis Nevilas sako: „Dar yra mėsos ant kauliuko“—Red.] Taip. Tai bent! „Mėsa ant kauliuko“, - broli Nevilai. Vis dar graužiu jį. O, argi nesidžiaugiate? Suprantate? Mes neturime. . .

⁶⁴ Daugiau nebėra jokių rūpesčių. Mirtis yra niekas. Mes ją turime. Tai mūsų. Ji negali manęs valdyti. Aš valdau ją. Kaip? Per Jį, Kuris padarė mane nugalėtoju, nes aš jau nugalėjau mirtį. Kaip aš tai padariau? Tikėdamas Juo. Suprantate? Mirtis yra nuodėmėje, netikėjime. Aš nesu netikintis. Aš esu tikintis. Aš pakilau iš to dalyko, prisikėliau. Tai yra užstatas viso mano pilno fizinio, dvasinio prisikėlimo, visko. Taip, pone. Jūs supratote tai? Taigi mes iš tiesų valdomė mirtį per Jėzų Kristų, Kuris nugalėjo mirtį, pragarą, kapą, ligą, liūdesį ir visa kita, nugalėjo viską.

⁶⁵ Ir mes dabar esame prisikėlę su Juo, sėdime Dangiškose vietose, dvasiškai kalbant, Kristuje Jėzuje, viskas yra po mūsų kojomis. Netgi fizinis prisikėlimas yra po mūsų kojomis, kadangi mes esame Kristuje. Ar—ar supratote tai? Jei taip, pakelkite savo rankas. Amen. Tai gerai. Jei jūs tai suprantate, tuomet puiku. Suprantate? Neleiskite. . . Dabar tiesiog laikykite tai savo mintyse. Suprantate? „Mes perėjome iš mirties į Gyvenimą“, fiziškai, dvasiškai, visais atžvilgiais.

⁶⁶ Ir viskas, visi dalykai dabar priklauso mums. Na, pasaulis čia sako, kad mes esame pamišę, ir vis dėlto visa žemė priklauso mums. Kaip jūs ruošiatės ją paveldėti?

⁶⁷ Kai, kaip aš ir sakiau, Abrahamas, suprantate, jis buvo pažadėtoje žemėje; Dievas jam davė ją. Lotas buvo paimtas kažkokių atklydusių nusikaltėlių, buvo išvestas. Tai buvo jo sūnėnas. Gerai. Viskas, kas buvo tame krašte, priklausė Abrahamui. Taigi, jis nebuvo karys. Jis niekada nekovojo. Jis neturėjo su savimi jokių karių. Jis turėjo keletą tarnų. Tačiau kai jis pamatė, kad kažkas, šėtonas, atėjo ir pavogė iš jo kažką, kas jam buvo pažadėta, jis apginklavo savo tarnus ir pats apsiginklavo. Jis nežinojo, kaip įveiks visą šį karalių būrį. Tik sauželė tarnų, bet Dievas jam pasakė, kaip tai padaryti. Jis pasiskirstė, išžudė karalius, ir sugrįžo triumfuodamas. Kodėl? Jis patikėjo Dievo pažadu, kad viskas tame krašte priklausė jam, o Lotas buvo dalis to, teisingai, buvo dalis to krašto. O, tai bent!

⁶⁸ Ir ten, pasibaigus mūšiui, jis sutiko Melchizedeką. Ar galėtumėte tiesiog įsivaizduoti, Abrahamą, einantį keliu? Jis nežinojo, kad jis buvo karys, bet tuomet jis sužinojo, kad jis buvo. Taip, pone. Ir jis sutiko Tą, Kuris davė pažadą, Melchizedeką.

69 Dabar perskaitykime iš Amoso Knygos. Šį rytą aš kalbėsiu; tačiau ne šešias valandas. Tikiuosi, kad ne. Suprantate? Tema, tai „*Tikro Pranašo Kelias*“. O šį vakarą, jei Viešpats panorės, kalbėsiu tema „*Išleidžiant Spaudimą*“, ir taigi, Viešpačiui leidus.

70 Dabar, esu žinomas kaip kritikas, bet aš—aš—aš nesu kritiškas, vien tik tam, kas neteisinga. Bet aš, mes turėtume kritikuoti kas neteisinga.

71 Taigi, jeigu jūs dabar įjungsite savo magnetofonus įrašymui, ten kambaryje, na, gerai. Dabar aš noriu perskaityti iš Amoso, 3-io skyriaus. Arba . . . Taip. 3-ias Amoso skyrius, tik dalis jo, Amoso 3:

Klausykite šito žodžio, kurį VIEŠPATS kalbėjo prieš jus, o Izraelio vaikai, prieš visą šeimą, kurią aš išvedžiau iš Egipto šalies, sakydamas:

Tik jus aš pripažinau iš visų žemės giminių: todėl Aš bausiu jus už . . . jūsų neteisybes.

Ar gali dviese eiti kartu, jei nėra susitarę?

Argi liūtas riaumoja miške, neturėdamas grobio? Argi jaunas liūtas urzgia savo guolyje, jei jis nieko nesugavo?

Argi paukštis įkliūva į spąstus, jei juose nėra masalo? Ar kas pakelia spąstus nuo žemės nieko nepagavęs?

Argi trimitui mieste pučiant tauta neišsigąsta? Ar yra nelaimė mieste, VIEŠPAČIUI to nepadarius?

Tikrai VIEŠPATS . . . nieko nedaro, neatskleisdamas savo paslapčių savo tarnams pranašams.

Liūtas suriaumojo, kas nebijos? VIEŠPATS DIEVAS kalbėjo, kas nepranašaus?

72 Jo akys tikriausiai prisimerkė, kai jis tą rytą stovėjo ant kalvos, tuoj už Samarijos miesto. Aš galiu matyti jo tvirtas rankas, kai jis perbraukė per savo žilę barzdą. Švietė kaitri saulė. Jis nebuvo pernelyg žavus, kad į jį būtų galima žiūrėti. Kaip skiriasi nuo tų šiuolaikinių evangelistų šiandien! Jo drabužiai buvo šiurkštūs; žilstelėjusi barzda atrodė susivėlusai. Ir žvelgė į tą Samarijos miestą, o žvelgiant jo akys vis labiau prisimerkė. Nebuvo ko į jį žiūrėti, bet jis turėjo TAIP SAKO VIEŠPATS skirtą tai tautai.

73 Tai, ko gero, gerokai skyrėsi nuo šios artėjančios kampanijos, dėl kurios Viešpats jį pasiuntė į Samariją, nei tai būtų darę mūsų šiuolaikiniai evangelistai. Jis nebuvo pasiruošęs tokiam prabudimui, kaip, mūsų manymu, turėtų būti šiandien. Bet atminkite, jis nebuvo šiuolaikinis evangelistas. Jis buvo pranašas. Jam nerūpėjo šiuolaikinė įranga. Jis turėjo TAIP SAKO VIEŠPATS.

74 Jam nerūpėjo, kaip jis atrodė, ir kaip madingai jis buvo apsirengęs, ar jo plaukai buvo tinkamai sušukuoti, ar kas nors

žiūrėjo į jį, ar ne. Jis turėjo Viešpaties Žodį. Tai buvo visas jo tikslas: atnešti tą Viešpaties Žodį. Kas buvo šis vyrukas? Taip. Tai buvo Amosas, pranašas, šiurkštokas asmuo, bet jis žinojo, kur jis stovi. Jis žinojo, ką jis daro. Jis buvo tikras Žodžio pranašas. Ir priežastis, dėl kurios jis atvyko į šį miestą, buvo ta, kad Žodis atėjo pas jį.

⁷⁵ Ir kai Viešpaties Žodis ateina tikram tarnui, jis turi eiti, nepaisant aplinkybių, ar sunkumų. Jis vis tiek turi eiti. Nesvarbu, ar jis pasiruošęs, ar jis taip jaučiasi, ar jis nori, ar dar kas nors; jis bet kuriuo atveju turi eiti. Tai Dievas kalba, ir jis privalo nešti šią Žinią. Nes tai... Jis niekada neina dėl kvailybių. Jis niekada neina dėl pinigų. Jis niekada neina dėl populiarumo. Jis eina tik dėl Viešpaties Vardo, dėl vieno dalyko. Jis turi misiją, ir jis yra Viešpaties siųstas. Ir jis yra Dievo Žodis, nes jis neša Viešpaties Žodį. Tai tikras Viešpaties pranašas.

Mano tema yra: „*Tikro Dievo Pranašo Kelias*“.

⁷⁶ Šis didis, bebaimis Dievo vyras pranašavo Jeroboamo antrojo dienomis. Aš turiu čia prieš save užrašytą dalį jo istorijos. Jis pranašavo apie tryliką savo kampanijos metų. Ir Jeroboamas buvo, Jeroboamas antrasis, buvo tiesiog toks pat protingas ir gabus vyras, kokį Izraelis kurį laiką turėjo. Jis buvo vyras, atnešęs Izraeliui klestėjimą. Visas Izraelis klestėjo. Tačiau jis, kažkas su juo buvo negerai. Jis buvo stabmeldys.

⁷⁷ Ir anądien skaitydamas šį tekstą pagalvojau, kad tai labai tinka šiai dienai. Nesvarbu, koks protingas būtų žmogus, ir kiek jis gali padaryti, ir kiek klestėjimo, jeigu jis pasitraukia nuo Dievo, jis tampa skolingas tautai, nutolęs nuo Dievo ir Jo Žodžio. Man įdomu, ar tai netinka mums, šiandien, tiems, kurie mėgsta įsijungti televiziją ir parodyti, kokie jie protingi, kiek daug proto jie turi. Bet man įdomu, ar jie turi pakankamai, kad priimtų TAIP SAKO VIEŠPATS. Jis buvo protingas žmogus, gerai.

⁷⁸ Izraelis buvo atkritęs. Jo pamokslininkai, jo kunigai, ir taip pat jo vyriausybė, visi paliko Viešpaties Žodį. Taigi, jie tuo netikėjo. Jie tikėjo, kad jie buvo su Viešpaties Žodžiu. „Bet yra kelias, kuris žmogui atrodo teisingas, bet jo pabaiga – mirties keliai“. Kodėl jie klydo? Kodėl žmonės galėtų patikėti kad—kad—kad jie klydo? Visa žmonių dvasininkija, tūkstančiai pamokslininkų ir kunigų, karalių ir valdytojų, visi, kurie išpažino esantys Dievo garbintojai, ir, taigi, visi jie buvo neteisūs.

⁷⁹ Tada, jiems nereikėjo karaliaus, kad klestėtų. Tai, ko jiems reikėjo – tai pranašo, nes Viešpaties Žodis, ar Viešpaties Žodžio išaiškinimas, ateina tikram pranašui. Kartais jūs galite pamatyti, koks tuomet yra jo kelias. Tai gana nelengvas kelias, kai visi kunigai ir visi pamokslininkai, ir—ir—ir visi aiškiaregiai, ir—ir pati vyriausybė yra prieš jį. Bet, vis dėlto, Viešpaties Žodis ateina pranašui, ir tik jam. Jis turi teisingą Žodį. Nors jis turėjo

tą pačią Bibliją, kurią turėjo jie, bet Žodis buvo jam. Dievas patvirtino, kad jis turi Žodį.

⁸⁰ Jie turėjo didžiausius pastatus ir religines sistemas, ir taip toliau, kokias tik kada nors turėjo, visur pastatyti aukurai, ir— ir visokie kiti dalykai, bet vis tiek jie buvo už milijono mylių nuo Dievo Žodžio.

⁸¹ Aš galvoju, skaitydamas šią Amoso Knygą, kad šis paveikslas labai tiktų šiai dienai. Jūs turite ją perskaityti, kai grįšite namo. Visa valdžia, kunigai, visi jie paliko Dievo Žodį.

⁸² Aš tiesiog norėčiau perskaityti kitą Rašto dalį, kurią aš čia turiu, kad parodyčiau, kur jie tai padarė. Dabar perskaitykime 2-ą skyrių ir 4-ą eilutę, tiesiog minutėlę.

Taip sako VIEŠPATS: „Dėl trijų ar keturių Judo nusizengimų Aš neatšauksiu baismės; nes jie paniekino VIEŠPATIES įstatymą. . .

⁸³ Tai yra Žodis, paniekino Jį, ir vis dėlto jie manė, kad turi Jį.
. . . ir nesilaikė mano įsakymų, ir juos suklydino jų melai, . . .

⁸⁴ Taigi, jie turėjo Žodį, Bibliją, bet melas, kurį jie sujungė su Juo, privedė juos prie suklydimo.

. . . paskui . . . kuriuos vaikščiojo jų tėvai:

⁸⁵ Matote priežastį? Dabar, jie suklydo, nes Žodį jie išvertė ar išaiškino savaip. Ir aš pagalvojau, kad tai tinka ir šiandien, kai daugelis nori į Žodį įdėti savo idėją, ir mes patenkame į sumaištį. Kokį Dievo priekaištą turėjo šis pranašas.

⁸⁶ Taigi, Amosas buvo Dievo pranašas, tikras pranašas. Kiekvienas, kada nors skaitęs apie Amosą, žino šio bebaimio Dievo vyro drąsą. Jis laikomas vienu iš mažiausių pranašų, kadangi jis neilgai išbuvo, bet jis tikrai padėjo kirvį prie medžio šaknų. Jis buvo vienas iš drąsiausių pranašų, ir jis atėjo su patepimu. Jis atėjo su TAIP SAKO VIEŠPATS. Jis žinojo, apie ką jis kalba, neš ant jo buvo Dievo patepimas, kad atneštų jiems teisingą Dievo Žodžio išaiškinimą.

⁸⁷ Amosas atvyko iš provincijos, iš tyrlaukių, į prabangų miestą. Jis niekada anksčiau ten nebuvo buvęs. Jis buvo kaimo vaikinukas, ten toli tyrlaukiuose. Kol jis ten buvo maldoje, Dievas susitiko su juo ir papasakojo jam apie šios žavingos tautos nedorybę, kurios dalimi buvo ir jis. Ir Samarija buvo sostinė, viena iš to meto sostinių, Jeroboamo valdymo laikais.

⁸⁸ Ir kai tą rytą jis stovėjo ten kalno viršūnėje, ėjo, vilkėdamas savo senais, šiurkščiais kaimiškais drabužiais, galbūt dulkės ir purvas ant jo kojų, ir kur naktis po nakties jis miegojo vilkėdamas tuos senus nudriskusius drabužius. Ir aš nežinau, tais laikais jis neturėjo vonių. Gali būti, kad jis jau kelias dienas nesimaudė vonioje. Bet tai nepakenkia žmogaus vidui.

Per daug, per dienas rūpinamės išore, bet nepakankamai vidumi. Mes taip susirūpinę dėl maudymosi kiekvieną dieną, ar mūsų plaukai sutvarkyti, ar mūsų drabužiai pakeisti, ir visa kita, ir tuomet leidžiame, kad viduje būtų bet kaip, dėvime tuos pačius senus nuodėmingus drabužius, smardiname sielą tikėjimo išpažinimais ir dogmomis, ir niekada neperžvelgiame jo ir nenuplauname Žodžio vandeniu, kad atskirtų nuo pasaulio dalykų.

⁸⁹ Kaip jis stovėjo tą rytą, žvelgdamas už kalvos į tą žavingą miestą, pilnas šiuolaikinių dalykų, apie kuriuos jis net nesapnavo, kad tokie yra. Izraelis buvo pačiamė pakilime. Jis buvo sąjungoje su visomis aplinkinėmis tautomis. Labai žavingas, moterys puikiai apsirengusios, ir—ir vyrai. Ir jie buvo apimti malonumų, rengė bėgimo varžybas, olimpiadas ir visa kita. Nenuostabu, kad jo akys prisimerkė; ne dėl miesto žavesio, kaip padarytų koks nors turistas, atvykęs į Njujorką, ar į Los Andželą, matydamas pusiau apsirengusias moteris, vyrus, taip besielgiančius, ir nuodėmę.

⁹⁰ Kai kurie iš mano draugų prieš kelias dienas grįžo iš žvejybos, tiesiog apačioje Biblijos koledžo, didžiojo, garsaus Biblijos koledžo. O ten, pakelėje, piktžolėse, gulėjo jaunos merginos, iki pusės apsirengusios, ir jauni vaikinai, galbūt studentai iš koledžo, gėrė ir taip elgėsi, siaubinga.

⁹¹ Taigi, toks elgesys maloniai nuteikia daugelį amerikiečių, kurie save vadina krikščioniais. Kai jie žvelgia į Los Andželą, ar aš stebėjau juos lėktuve, kai mes keliavome į Los Andželą; jie niekada anksčiau ten nebuvo; ar į Holivudą, ar—ar į Floridą su visomis jų neoninėmis šviesomis virš palmių. O, jos pasipudruodavo nosį ir susitvarkydavo makiažą. Jos...manė, kad tai buvo pats žavingiausias dalykas, kokį jos kada nors matė. Ir matydamos, kaip gražiai pasipuošę ir apsirengę vaikšto gatvėmis, jos norėjo išeiti ten ir pažiūrėti, kokius aptemptus drabužius jos dėvi, ar kaip sukinėjasi gatvėse pirmyn ir atgal. Na, jų manymu, tai yra kažkas nuostabaus.

⁹² Tačiau tos Dievo pateptos to pranašo akys neprisimerkė dėl žavesio, kaip kai kuriems turistams, bet dėl moralinio sugedimo, dėl žmonių, kurie buvo pašaukti, kad būtų Dievo palaimintieji. Jo akys nežvelgė į žavesį. Jos neprisimerkė dėl spindesio. Tai buvo dėl nepadorumo ir sugedimo žmonių, kurie buvo pašaukti būti Dievo išrinktaisiais, ir štai tokio jų elgesio. Stebėdamasis jis pasakė: „Liūtas riaumoja, kas nebijos? Dievas kalbėjo, ir kas gali susilaikyti nuo pranašavimo?“

⁹³ Jis matė sugedimą, nuosmukį. Štai į ką jis žvelgė. Tuomet, kai jis visa tai pamatė. Tai jo nepritraukė. Tai jį supykino jo sieloje. Kodėl? Jis buvo pranašas. Jis žinojo, ką Dievas pažadėjo palaiminti ir koks buvo palaiminimas, ir kaip žmonės elgiasi su palaiminimu. Ir šėtonas savo dienomis iškreipė tai, nuo to,

kas buvo tikras palaiminimas į moralinį nuosmukį; nuo Dievo valios ir Dievo gyvenimo būdo į palaiminimą, kuris pamalonintų neatsivertusių žmonių akis ir apetitą.

⁹⁴ Kaip tai būdinga šiandien! Kaip pamokslininkai gali stovėti už sakyklos ir žiūrėti į šio pasaulio nuodėmę ir sugedimą, matydami žmones, kurie daro ir elgiasi taip, kaip jie daro, ir tuomet laiminti juos tik todėl, kad jie yra jų bažnyčios ar denominacijos nariai, tai daugiau nei mano siela gali suprasti.

⁹⁵ Kai Dievas kalba, pranašaukite! Jeigu Dievo Dvasia paliečia tikrą Dievo pranašą, jis šauks su Žodžiu. Aš nenoriu būti kritiškas, bet kas gali tylėti? Kas gali stovėti, žiūrėdamas štai į tokį dalyką, išpažindamas esąs Kristaus tarnas, ir gali nešaukti dėl to? Man nerūpi, ką pasakytų denominacija, ar ką pasakytų kokia nors bažnyčia; štai kodėl aš jiems nepriklausau. Pirma, jie išmes jus. Bet pirmiausia yra Dievo Žodis. Jeigu jūs esate pasiuntinys, jūs turite ką pasakyti. Jeigu jūs sakote ką nors priešingo šiam Žodžiui, jūs nesate Dievo pasiuntinys; jūs esate kokios nors denominacinės sandoros ar kokios nors teorijos pasiuntinys. Bet Dievo pasiuntinys turi Dievo Žodį.

⁹⁶ Ir mūsų draugas ši ryta, kai mes pažvelgėme į jį, jis turėjo Dievo Žodį, nes jis buvo tikras Viešpaties pranašas.

⁹⁷ Taigi, jie manė, kad turi išaiškinimą tam, ir galvojo: „Na, žinoma, pažvelkite, ką mes darome“.

⁹⁸ Taigi, dalykas tas, kad mes turime jį, stovintį ten, ant kalvos šį ryta, žvelgiantį žemyn į miestą. Papurtė galvą, pažvelgė; jo akys prisimerkė. Ir su savo rankove šluostėsi prakaitą nuo veido, ir dulkes. Kaitri saulė švietė ant jo plikos galvos. Jo barzda nukarusi; jis braukia per ją rankomis. Jis nematė žavesio. Jis matė nuodėmę. Tai jam nepatiko. Tai kėlė jam pasibjaurėjimą.

⁹⁹ Kodėl jis nepasakė: „Aš, izraelitas, pažiūrėkite, kaip mano šalis suklestėjo“? Kaip jis galėjo taip sakyti, kai buvo tikras Dievo pranašas, žinodamas, kokie bus rezultatai ir kas iš to išeis?

¹⁰⁰ Pastatykime jį šiandien ant kalvos ir leiskime jam pažvelgti žemyn. Tegul jis pažvelgia į Džefersonvilį, į žmones, kurie vadina save krikščionimis. Tegul jis bet kur Amerikoje pažvelgia į žmones, kurie save vadina krikščionimis. Jo Dievo pateptos akys vėl prisimerktų. Jo rankos virpėtų jo barzdoje. Kodėl? Jis nemato žavesio ir klestėjimo, kurį mato pasaulis. Jis mato atsitraukimą nuo Dievo. Jis mato žmonių moralinį nuosmukį. Jis mato tautos atkritimą. Jis mato supuvimą bažnyčioje. Kaip jis gali ką nors daryti, kaip tik primerkti akis, ir trokšti patekti į jį, kad galėtų suplėšyti jį į gabalėlius?

¹⁰¹ Kas jei koks nors vyskupas būtų jį ten susitikęs ir paklausęs: „Taigi, ar jūs esate Viešpaties pranašas? Taigi, mes jums pasakysime, ką gali sakyti, o ko ne“? Jūs manote, kad jis būtų paklausęs? Kas, jeigu jie būtų pasakė: „Dabar prisijunk prie mūsų organizacijos, ir mes padėsime tau tavo kampanijoje“?

Jūs manote, kad jis būtų paklauses? Ne. Aš negalėčiau to įsivaizduoti, iš tokio žmogaus. Ne.

¹⁰² Jis buvo Dievo siųstas. Jam nereikėjo jų bendradarbiavimo. Jis turėjo Dievo Žodį, Dievo patepimą, Dievo paskirtą laiką. Jis atėjo su TAIP SAKO VIEŠPATS. M-hm. Tai tikras pranašas. Tokiu būdu jis keliauja. Jis keliauja neturėdamas nieko, tik TAIP SAKO VIEŠPATS.

¹⁰³ Ar šis žavingas Samarijos miestas, šis save gerbiantis, aukštą išsilavinimą turintis Izraelis, šie puikiai nupoliruoti pamokslininkai ir kunigai, priimtų šį nedidelį, niekam nežinomą vyruką? Tikriausiai jo gramatika buvo labai prasta. Kilęs iš neturtingos šeimos tyrlaukiuose. Paliko namus, Dievo pašauktas, išėjo į tyrlaukius, kad studijuotų Dievą ir Jo Žodį, ir taptų pranašu. Viešpats pagimdė jį tokiu būdu.

¹⁰⁴ Pranašai gimsta, pasiuntiniai tam laikotarpiui, kur Dievas, išankstiniu numatymu, žino laikotarpį ir turi jame Savo agentą, kuris iškeltų nuodėmę.

¹⁰⁵ Ar tas žavingas miestas galėtų jį priimti? Jūs manote, kad tos moterys būtų atkreipusios dėmesį į tai, ką jis pasakė? Jūs manote, kad tie kunigai būtų jo klausęsi? Na, ne, pone. Jis su savimi neturėjo jokios rekomendacijos iš jokios organizacijos. Jis negalėjo pasakyti, kad: „Mane siuntė fariziejai“. Jis taip pat negalėjo pasakyti, kad jį siuntė sadukiejai. Jis neturėjo jokių rekomendacijų. Jis neturėjo jokios narystės kortelės iš jokios žmonių grupės. Jis neturėjo jokio pirmtako, kuris galėtų sutvarkyti jo kampaniją. Nebuvo jokių fariziejų, kurie būtų surengę sąjungos susirinkimą ir—ir tarnautojų pusryčius, ir būtų viską suorganizavę, kad parengtų jo kampaniją, ir paskelbtų, kad jis atvyksta. Jiems jis buvo nežinomas. Jis neturėjo nario kortelės. Jis neturėjo jokių įgaliojimų. Jis neturėjo jokių rekomendacijų iš žmonių.

¹⁰⁶ Bet jis turėjo TAIP SAKO VIEŠPATS. Tai tikrojo pranašo kelias. Jis turėjo TAIP SAKO VIEŠPATS. Jeigu jis turėjo TAIP SAKO VIEŠPATS, tai labai skiriasi nuo mūsų čia esančių žmogaus sukurtų schemų. Tai viskas, ko jam reikėjo. Jeigu jis ateina *šiuo* keliu, jis ateina bažnyčios vardu. Jeigu jis ateina iš šio kelio, jis ateina Viešpaties Vardu. Taigi, tikras pranašas visada ateina Viešpaties Vardo keliu. Visada, jis ateina Viešpaties Vardu.

¹⁰⁷ Dabar, jis negalėjo parodyti narystės kortelių, bet jis—jis turėjo Dievo Žodį. Ir tai, ką Dievas siuntė žmonėms. Taigi, žmonės patys sukūrė sau organizacijas. Jie turėjo skirtingas religines grupes, ir tai, ką suformavo žmonės. Bet Amosas to neturėjo. Jis tiesiog turėjo TAIP SAKO VIEŠPATS. Štai ką jis turėjo.

¹⁰⁸ Aš įsivaizduoju, kad tie kunigai, ryte, sabato rytą turėjo nedidelę malda, ir taip toliau, nedidelis pašventimo tarnavimas, ir—ir sugrįžo. Ir pakalbėjo keletą dalykų apie didįjį Moze, kuris

kadaise gyveno, ir apie kokį nors kitą didį žmogų, kuris kadaise gyveno. „Bet, o, bet dabar tos dienos jau praėjo. Jūs, žmonės, žinote mūsų naująjį prezidentą, mūsų naują vyriausybę ir visa kita, ką mes turime“, ir pakalba apie keletą panašių dalykų, ir grįžta namo.

¹⁰⁹ Bet štai ateina žmogus, kuriam tai nerūpi. Jis ateina su TAIP SAKO VIEŠPATIS. Suprantate? Toks yra pranašo kelias. Jokio bendradarbiavimo, žinojo, kas jo laukia, žinojo, kad viskas bus prieš jį, žinojo, kad jie atmes jį, jie atstums jį. Bet jis atėjo Viešpaties Vardu.

¹¹⁰ Jėzus žinojo, kad Jo laukia Kalvarija, bet Jis atėjo Viešpaties Vardu. Suprantate? Tai tikrojo pranašo kelias.

¹¹¹ Jis turėjo Viešpaties Žodį tautai. Tačiau tikrasis Viešpaties Žodis tiems žmonėms buvo svetimas. Ir jie manė, kad turi Jį. Tikiuosi, kad tai įsiskverbs giliai. Jie manė, kad yra tokie pamaldūs ir religingi, jog tikras Dievo Žodis buvo jiems svetimas dalykas.

¹¹² Taip yra ir šiandien. Tikras apreikštas Dievo Žodis daugeliui sekmininkų yra svetimas dalykas. Tikras Žodžio išaiškinimas, tikrosios negandos ir prakeikimai, tikrieji Dievo palaiminimai daugeliui žmonių, vadinančių save šventais, bažnyčios nariais, krikščionimis, yra svetimas dalykas. Jiems tai svetimas dalykas. Jie to nežino. Paminėkite jiems apie Jį. „Niekada negirdėjau apie tokį dalyką“. Ir vis dėlto jų organizacijos auga ir klesti, visą laiką vis daugiau ir daugiau narių, ir kiekvienais metais prisideda vis daugiau organizacijų.

¹¹³ Jie manė, kad viskas, kas jiems ateina, turi ateiti iš tų religinių grupių. Jie tikrai nebūtų jo priėmę. Nei šiandien jie to nepadarytų. Jie jau seniai pamiršo, kad „Dievas galėjo iš šių akmenų pakelti tikrus pranašus Dievui“. Dievas yra pajėgus, iš gyvenančio užkampyje provincialo. Jis pajėgus iš šių akmenų pakelti vyrus, kurie stovės už Jo Žodį ir Jo Vardu pranašaus Tiesą. „Padedant kirvi prie medžio šaknų“. Tegul krenta skiedros. Man nerūpi, ar jis bendradarbiauja, ar ne. Bet toks yra tikro pranašo kelias.

¹¹⁴ Kai kurie žmonės mano, kad jam lengva. Jie nežino, apie ką jie kalba. Jis nebuvo atvežtas į miestą karieta, pakinkyta puikiais žirgais, su kutais, ir aukštieji kunigai stovintys ten, su tais aukštais dalykais ant savo galvų, lenkiasi jam: „Atvykta gerbiamas Dr. *Toks-ir-toks*“. Tai būtų buvusi tam tikra organizacinė tvarka.

¹¹⁵ Kaip atėjo visų jų Karalius, Jis atėjo per tvartą, per karvių tvartą. Niekada neatėjo su prabanga ir šlove, bet Jis atėjo nuolankumė, kaip Kūdikis, gimęs tvarte. Amosas neatėjo... Viešpaties Žodis; kadangi jis *buvo* Viešpaties Žodis. Bet kuris Dievo Žodis, tai ne asmuo; tai Dievas.

Jėzus pasakė: „Tai ne Aš darau darbus“.

Jie sakė: „Tu esi Žmogus, darantis Save Dievu“.

¹¹⁶ Jis pasakė: „Tuomet jeigu Aš nedarau Dievo darbų, netikėkite Manimi. Bet jei darbai kalba patys už save, tikėkite darbais, jeigu jūs nenorite tikėti Manimi“.

¹¹⁷ Amosas buvo Dievo Žodis, einantis keliu. Jis įėjo grubokai, ne pagal pasaulio madas. Jis atėjo Dvasios jėgoje.

¹¹⁸ Tokiu būdu ateina Dievo Žodis. Ne kaip organizacinis mokymas, ne kaip kažkoks išsigalvotas dalykas iš sakyklos; bet Jis ateina Dvasios jėgoje, kad apreikštų Dievą tautai ir žmonėms. Tai skirtumas. Koks didelis skirtumas!

¹¹⁹ Dabar, šitai suprato, seniai pamiršo, kad Dievas gali iš akmenų pakelti tikrus pranašus. Jie neturėjo. . . Jų organizacija neturėjo iškelti tikro pranašo, kadangi ji galbūt negalėjo to padaryti. Nes, jeigu galėtų, tai būtų organizacijos pranašas.

¹²⁰ Bet, Dievas iškelia! Dievas paima tai, ką Jis nori. Jis paprastai paima kažką nereikšmingo, kad galėtų atlikti Savo darbą; parodydamas, kad Jis yra Dievas. Žmogus yra pasipūtęs ir galvoja, kad jis yra kažkas, tuomet Dievas negali jo panaudoti, nes jame yra per daug savęs.

¹²¹ Štai kas šiandien vyksta su krikščionių bažnyčia. Jie mano, kad kažką žino. Biblijoje sakoma: „Kai žmogus galvoja, kad jis kažką žino, jis nežino nieko, ką turėtų žinoti“. Bėda šiandien ta, kad mes turime tiek daug savęs, tiek daug veidmainystės, tiek daug išsilavinimo, tiek daug religijos, bet nieko nežinome apie Dievo Žodžio išgelbėjimą. Tai yra apgailėtina viso to dalis. Taip.

¹²² Jie pamiršo, kad: „Dievas galėjo iš šių akmenų pakelti vaikus Abrahamui, ar pakelti tikrus Žodžio pranašus“.

¹²³ Jie nebūtinai turi būti baigę tam tikrą mokyklą. Dievas suteikia jiems išsilavinimą. Jiems nereikia turėti keturių diplomų koledže. Jiems nereikia turėti Meno bakalauro, ir—ir Daktaro laipsnio, ir taip toliau. Jie neprivalo jų turėti. Dievas paima viską, ką tik Jis nori, ir įdeda į tai Savo Žodį. Kaip Jis tai daro? Jis apreiskia Jį ir įrodo Jį.

¹²⁴ Jie negalėjo pasakyti, kokią seminariją baigė Jėzus. Jis neturėjo nė vienos. „Iš kokios mokyklos Jis yra?“ Jis neturėjo nė vienos. Bet ką Jis turėjo? Jis turėjo Dievą, ir Jis buvo Žodis. Jie negalėjo nurodyti atgal į kokią nors mokyklą.

¹²⁵ Ir Dievas niekada neiškėlė žmogaus iš mokyklos. Peržvelkite per istoriją ir sužinokite, kur Jis kada nors tai padarė. Jis to nedarė. Jis paima kažką iš kažkur kitur, kuris neturi nieko, jokių vilčių. Tuomet Jis paima jį ir įdeda į jį Savo Žodį, ir apreiskia Save. Būtent tai Jis padarė čia, Amoso. Gerai.

¹²⁶ Taigi, Amoso Žodis buvo Dievo patvirtintas, tą dieną, jų dienomis. Pat-. . . Dievas patvirtino, kad Amoso Žodis yra, kad jis buvo, turėjo Viešpaties Žodį.

127 Ir jeigu jis tiesiog dabar ateitų pas mus, kaip jūs manote, ar mūsų tauta ir mūsų žmonės priimtų tokį žmogų? [Susirinkimas sako: „Ne“—Red.] Ar jūs manote, kad baptistai priimtų Amosą? [„Ne“.] Metodistai? [„Ne“.] Presbiterionai? [„Ne“.] Sekmininkai? [„Ne“.] Katalikai? [„Ne“.] Ne, pone. Ne. Jo tikrai nepriimtų.

128 Tiesiog minutėlę perkeltume jį čia ir sužinokime, ar jie tai padarytų, ar ne. Tiesiog pažiūrėkime, ar jis . . . ar mūsų bažnyčios šiandien jį priimtų, ar ne.

129 Pirmas dalykas, kurį jis padarytų, jis nepritartų nei vienai organizacijai, nes jos prieštarauja Žodžiui. M-hm, m-hm, taip, pone. Jis pasmerktų visą mūsų struktūrą. Teisingai. Kiekvieną doktriną, kiekvieną mokymą, kiekvieną denominaciją, jis pasmerktų visa tai.

Aš tiesiog įsivaizduoju, galiu matyti, kaip kai kurie iš šių sekmininkų presbiterių sako: „Na, šlovė Dievui! Jeigu jis . . . Na, mes nepriimtume to žmogaus savo mieste“.

130 Ir kaip jūs manote, ką darytų presbiterionai ir baptistai? „Na, tas neišmanėlis, mes nenorime, kad jis būtų mūsų šalyje. Jis tiesiog keistuolis“. Jie pasirašytų dokumentą, kad pasodintų jį į kalėjimą, jei tik jie galėtų, kad patrauktų jį iš gatvių.

131 Bet jūs manote, kad galėtumėte jį ten išlaikyti? O, ne. Jūs negalite uždaryti Dievo Žodžio. Ne, ne. Jis vis tiek išeis. Vieną naktį atsidarė kalėjimo vartai, kai jie bandė patalpinti Jį už grotų. Atėjo Šviesa ir išlaisvino jį.

132 Ne, jis—jis tikrai nesutiktų su mūsų nustatyta tvarka. Gerai. Ką jis pradėtų daryti? Sugriautų tai. Kodėl? Jis yra Dievo tarnas. Jis nueitų tiesiai iki Pamato ir pradėtų savo kampaniją, tiesiai nuo ten, ir nugriautų visus jų mokymus, ir grįžtų atgal prie Pamato. Kas yra Pamatas? Ant Dievo Žodžio. Teisingai. „Dangus ir žemė praeis, bet Mano Žodis nepraeis“. Taigi jis nugriautų kiekvieną denominaciją, kiekvieną mokymą, kiekvieną doktriną ir numestų visa tai į šoną, jis nusviestų tai į Amžinybę.

133 Jūs manote, kad sekmininkai jį priimtų? Ne, pone. Baptistai? Presbiterionai? Ne, pone. Nazariečiai? Šventumo Piligrimai? Jie nekęstų jo. Žinoma. Jūs manote, kad jie išeitų sau pasitikti su limuzinu ir atvežtų jį į miestą? Jie melstųsi, kad saulė sudegintų jį ten. Jie pastatytų užkardas, kad jis negalėtų patekti į miestą. Na, aplinkui mieste vykų daugiau tarnautojų susirinkimų, nei jūs kada nors gyvenime esate matę. „Laikykite tą keistuolį toliau nuo šio miesto“.

134 Bet, vis dėlto, jis turėjo TAIP SAKO VIEŠPATS. Suprantate? Toks yra tikro pranašo kelias. Jis būtų paniekintas. Žinoma. Jis nueitų dėl savo kampanijos tiesiai prie Pamato. Jam nereikėtų. Jis nesakytų: „Dabar noriu, kad visi jūs, metodistai, ateitumėte ir padėtumėte man. Aš noriu, kad jūs baptistai. Aš noriu, kad visi jūs čia esantys žmonės. Visi jūs, sekmininkai, kurie tvirtinate, kad esate paskutinė grupė, kurią Dievas pašauks, aš noriu, kad

jūs visi ateitumėte pas mane, ir noriu, kad jūs paremtumėte mano kampaniją“.

¹³⁵ „Kaip jūs krikštijate? Koks yra pirminis Šventosios Dvasios įrodymas?“ Šie klausimai būtų mesti jam į veidą. Ir kai jis grįždavo su Biblijos Tiesa, jie atstumdavo jį. Bet tai yra tikro pranašo kelias. Jis turi su visu tuo susidurti. Suprantate? Žinoma.

¹³⁶ Mes jo nepriimsime. Ne, pone. Mūsų—mūsų... Mes nepriimsime nė vieno. Mes neleisime, kad mūsų—mūsų šalyje vyktų nors viena iš jo kampanijų. Ne, tikrai. Na, mes jo nepriimsime. Ne, pone. Bet jis ateitų ir sugražintų Bažnyčią prie Žodžio, nes Jis yra Pamatas. „Bet kas stato ant bet kokio kito pamato – tai grimztantis smėlis. Vien tik ant *šio* pamato Dievas stato Savo Bažnyčią, ant apaštalų Mokymo“.

¹³⁷ Kaip aš pasakojau anądien; kažkas kalbėjo apie—apie skaistyklą, ir pateikė nuorodas į daugelį, tokių kaip Šventas Pranciškus ir Šventoji Cecilija, ir ji meldžiasi už tam tikrus žmones, ir iš skaistyklos, ir suteikia tokius valdžios įgaliojimus kaip šis. Tai ne Rašto valdžia. Tai žmonės, kurie neturi valdžios. Apaštalai turėjo Rašto valdžią. Ir jeigu tai prieštarauja jiems, kiek man žinoma, tai yra melas.

¹³⁸ Aš tikiu skaistyklą, bet aš tikiu, kad tai tiesiog dabar. Jūs apvalote savo sielą. *Skaistykla* reiškia „apvalyti“. Kai jūs matote, kad padarėte kažką neteisingo, išeinete čia ir išvalote tai iš savęs, išpažindami, verkdami ir pasninkaudami, ir melsdamiesi.

¹³⁹ Kai kas net juokėsi iš manęs, kai Viešpats ne taip seniai čia atėjo ir davė man regėjimą. Visada norėjau pamatyti, kaip surišti tą gyvatę. Visada galvojau, kaip tai padaryti. Aš turėčiau išeiti štai taip. Kai, tai ko aš norėjau visą savo gyvenimą. Tuomet aš pradėjau pasninkauti ir melstis. Paklausė: „Dėl ko tu tai darai?“

¹⁴⁰ Aš tariau: „Ten, Jis pasakė, kad aš nebuvau pakankamai nuoširdus“. Po to, kai Jis atėjo, tuomet aš norėjau apvalyti. Nelaukite, kol mirsite, ir koks nors kunigas bandys jus apvalyti. Apvalykite savo sielas!

¹⁴¹ Bet, suprantate, jie paėmė tai iš autoritetingo Žodžio perdavė į kažkokios žmogaus sukurtos dogmos rankas, kad pritrauktų pinigų į bažnyčią, nes jie žiūri į pasaulietinius dalykus, pasaulietinę bažnyčią, didžiąsias pasaulio jėgas, politines jėgas. Tačiau Dievas žiūri į Savo Žodį. Ir bet koks žodis, prieštaraujantis Dievo Žodžiui – yra klaidingas. Kiek man žinoma, tai Žodis arba nieko. Taip, pone. Taip, pone.

¹⁴² Jis eitų tiesiai prie Pamato. Jis suplėšytų visa tai į gabalus. Jis turėtų tai padaryti. Jis nieko kito negalėtų padaryti, jei Amosas šiandien būtų čia. Jis negalėtų padaryti nieko kito, nes, atminkite, jis yra tikras Dievo pranašas, pas kurį ateina Žodis. Jis negalėtų daryti nieko kito, kaip tik grįžti prie

Žodžio. Nesvarbu, jei aplink jį susirinktų visi šalies sekmininkai, sakydami: „Pone, Amosai, mes tikime, kad jūs esate pranašas, bet jūs nukrypote nuo Žodžio. Mes norime jus pataisyti“. Jis liktų su Žodžiu. Nieko kito jis negalėtų padaryti, nes yra pranašas. Jam nereikia jų bendradarbiavimo. Jis turi pateikti Žinią. „Ir visi, kuriuos Tėvas Man davė, ateis pas Mane“. Ir jis ketina pamokslauti Žodį, ir ketina pamokslauti Jį tiesiog toki, koks Jis yra Biblijoje, ir todėl mes atmestume jį. Teisingai.

¹⁴³ Nesvarbu, koks Jis būtų, Dievo Žodis ateina pranašams, jų Žodžio išaiškinimas - teisingas išaiškinimas.

¹⁴⁴ Izraelis visada išeidavo iš rikiuotės, ir Dievas siuntė jiems pranašą su ženklais ir stebuklais, kad išaiškintų tą Žodį. Ir kaip jis žinojo? Jis pasakė: „Jei šis pranašas kalbės ir tai įvyks, tuomet tai tiesa“. Jis įrodė Savo pranašus, kad jie buvo teisūs.

¹⁴⁵ Jėzus pasakė: „Kas Mane tiki, darbus, kuriuos Aš darau, jis taip pat darys. Tuo jūs žinosite. Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki“.

¹⁴⁶ Ir kaip jie gali tvirtinti esą Viešpaties pranašai ir paneigti patį Dievo Žodį? Kaip žmogus gali krikštyti „Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios“ vardu, tais titulais, ir paneigti patį Jėzaus Kristaus Vardą, kai Biblijoje nėra nė vienos Rašto vietos, patvirtinančios jų teoriją? Galbūt esu griežtas ir kritiškas, bet atėjo laikas tapti tokiu. Tai Tiesa.

¹⁴⁷ Kaip šiandien žmonės gali tvirtinti esą krikščionys, ir laksto čia visur, ir moterys su nukirptais plaukais, dėvinčios šortus, ir rūko cigaretes, ir laksto į kino šou, į bet kokius šou, ir toliau taip tęsia? Pasakykite man, ar tai Šventoji Dvasia? Niekada man to nesakykite. Jūs, nuo jūsų Dievą supykina Jo skrandyje, jei toks dalykas būtų galimas. Taip. Esu tikras, kad jūs suprantate. Vadiname save štai tokiais, kaip gali būti toks dalykas? „Iš jų vaisių pažinsite juos“.

¹⁴⁸ Jis apšaukdavo ir pasmerkdamas kiekvieną moterį su kirptais plaukais. Kaip jis galėjo daryti ką nors kita? Jis yra pranašas. Ir tai yra Žodis. Jis pasakytų: „Jūs, Jezabelės!“ Jis būtų šiurkštus su jomis. Kodėl? Jis yra pranašas. Jis turėtų laikytis Žodžio. Teisingai. Jūs manote, kad jos nustotų? Ne, pone. Jos saktų: „Tai fanatikas. Jis toks pat blogas, koks buvo tas senų laikų Paulius, Biblijoje, nekenčiantis moterų“.

¹⁴⁹ „Jūs, apsimetėlių krūva, taip vadinami krikščionys. Nesvarbu, kaip šventai jūs stengiatės gyventi, tai nieko bendro su tuo neturi. Tol, kol jūs neigiate Dievo Žodį ir nesilaikote Jo, jūs esate nusidėjėlis, netikintis“, - taip jis pasakytų. Jis ne... Padėtų, jis padėtų kirvį tiesiai prie medžio šaknų. Jis nepagailėtų nieko. Jis yra pranašas, ir tai yra tikro pranašo kelias. Jie stovės su tuo Žodžiu, nepaisant, kas tai yra. Ar tai jų pačių motina ar tėtis, nesudaro jokio skirtumo. Jėzus taip padarė. Netgi nepavadino jos motina; ji nebuvo. Jis buvo Dievas.

Dievas neturi motinos. Jie, tuomet kas yra Jo tėvas? M-hm, m-hm.

¹⁵⁰ Jis apšauktų ir pasmerktų juos. Jis pašmerktų kiekvieną denominaciją, nes nė viena iš jų nesiremia Žodžiu. Aš negaliu rasti nė vienos iš jų. Ir kai tik jie organizuojasi, jie iškart stoja prieš Žodį. Taigi, kaip gali. . . pranašas palaiminti tai, ką Žodis smerkia? Tačiau jis nenori to daryti, iškaudinti savo brolio, bet vis dėlto jis turi tai padaryti, nes jis yra pranašas. Ir jis yra tikrojo Dievo Žodžio atstovas, ir jokiais būdais nenukrypsta nuo Jo; įsakymas po įsakymo, ir eilutė po eilutės. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Tikro pranašo kelias.

¹⁵¹ Kiek daug žmonių sako: „Viešpatie, norėčiau, kad Tu padarytum mane pranašu“? Jis to nedaro. Ne. Jis to nedaro.

¹⁵² Jis pašmerktų kiekvieną amoralų bažnyčios poelgį, tuos sukčiavimo vakarėlius ir visus kitus renginius, kortų vakarėlius, sriubos vakarienes. Jis pašmerktų kiekvieną iš jų. Jis nublokštų juos į pragarą ten, iš kur jie yra atėję.

¹⁵³ Kaip manote, ar priimtumėte jį? Ne. Šiandienos bažnyčia jo nepriimtų. Sekmininkai priimtų jį? Na, jis įeitų ten, sakydamas: „Jūs kirptais plaukais Jezabelės, argi nežinote, ką reiškia TAIP SAKO VIEŠPATS? Vaikščiojate čia su kaip oda aptempta suknele, argi jūs nežinote, kad esate kaltos dėl to, jog kasdien svetimaujate su šimtais vyrų?“ Štai ką jis pasakytų.

¹⁵⁴ Jūs sakytumėte: „Na, tas seneliukas! Pagyvenęs pliktelėjęs, pražilęs vyrukas, išveskite jį nuo tos sakyklos. Pasiziūrėkime, jūs, patikėtinių taryba, diakonai, išveskite jį iš čia“.

¹⁵⁵ „Na, jūs krūva apgailėtinų veidmainių“. Teisingai. Amosas taip įvardintų. Tuomet vadinkite save: „Mes esame. . . Mes priklausome *šiai* grupei. Mes priklausome *tai* grupei“. Jūs esate iš šėtono, jūsų tėvo, nes jis yra tas, kuris neigia Žodį.

¹⁵⁶ Sakote: „Aš kalbėjau kalbomis“. Ir tuomet kerpate savo plaukus? „Šlovė Dievui! Aleliuja!“ Ir Biblijoje pasakyta: „Tai—tai įprastas—įprastas dalykas, kad moteris melstųsi su štai taip apkirpta galva“. Tuomet vadinate save krikščioniu. Gėda jums. Užlyskite kur nors į kampa, susitvarkykite su Dievu.

¹⁵⁷ Apsivelkate tuos trumpus drabužėlius, išeinatė į kiemą ir išsitiesiate ten, nors puikiai žinote, kad kasdien svetimaujate su šimtu vyrų. Pasakė, Jėzus taip pasakė: „Kas tik žvelgia į moterį, geisdamas jos, tas svetimavo su ja“. Ji buvo ta, kuri pristatė save, ir jūs tai padarėte savo. . .

¹⁵⁸ Kur jūs, jūs esate miręs pasaulio dalykams. Jūs prisikėlėte iš to, kaip aš ir sakiau tai pradžioje. „Jūs pasuktumėte galvą iš gėdos. Jūsų akys prisimerktų nuo tokio baisaus nuodėmingo dalyko, užuot žiūrėję į moteris, kad jų geistumėte. Jūs vyrai, kurie darote panašius dalykus ir vadinate save krikščionimis“. Štai ką jis jums pasakytų. Aš stengiuosi šį rytą paimti jo Žodžius.

Tai būtų jo Žodžiai. Nes jis, atminkite, jis yra tikras pranašas. Jis turėtų likti su tuo Žodžiu. M-hm. Aš tiesiog cituoju jo Žodžius. Štai ir viskas. Nes jeigu jūs jį atvedėte, jis yra Zodis. Tuomet, štai - Pats Žodis. Galbūt neturėsite to žmogaus, bet jūs turite jo Žodį, nes jis turi Viešpaties Žodį.

¹⁵⁹ Jis pasmerkdamo kiekvieną žmogaus sukurtą mokymą, pavyzdžiui, krikštą „Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios vardu“. Jis nusviestų tą dalyką atgal į Amžinybę. Jis pasmerktų tai, kad iš jo neliktų nė kvapo. Taip, pone.

¹⁶⁰ Kiek iš jūsų, kiek iš jūsų čia esančių bažnyčioje ši rytą priimtumėte jį tuo pagrindu?

¹⁶¹ Tuomet jie, ta „Jėzaus Vardo“ grupelė, jie—jie sakytu: „O, mes, remdamiesi tuo, priimtume jį“. Ir tuomet jūsų organizacija, jis tiesiog taip sudrebintų tai. Teisingai. Jūsų moterys kirptais plaukais, ir jūs toleruojate tai. Teisingai. Jūsų vyrai, tai, kokiu būdu jie elgiasi. Teisingai.

¹⁶² Daugelis žmonių sako: „Gera būti pranašu“. Taip, jeigu jūs esate pasirošęs viską išparduoti pasauliui ir likti su Dievu ir su Jo Žodžiu. Hmm.

¹⁶³ Ne, mes jokių būdu jo nepriimtume, mūsų šiandieninės denominacijos. Mes tikrai neturėtume su juo nieko bendra.

¹⁶⁴ Paklauskite, kaip jis šaukia. Jis pasakė: „Tas pats Dievas, kuriuo jūs tvirtinate, kad tikite, Jis sunaikins jus“. Ką jūs dėl to darysite? Tas pats Dievas, kuriuo tiki sekmininkai, nuo tų pačių amoralių poelgių ir tų dalykų, kuriuos jie daro ir leidžia daryti, tas pats Dievas atneš teismą jų organizacijoms. Teisingai. Būtent tai, ką jiems sakė Amosas.

¹⁶⁵ „O“, - jie pasakė, - „mes turime Abrahamą. Mes turime—mes turime *tai*. Mes turime įstatymą. Mes turime kunigus. Mes turime pranašus“.

¹⁶⁶ O, broli, tos akys prisimerkė, kai jis žvelgė į juos, ir paleido į juos tą Žodį. Taip, pone. Žinoma. Jie nepriėmė jo. Ne, pone. Jis pasakė: „Jie sunaikins save savo pačių sukurtomis doktrinomis“. Štai ką jis jums pasakytų šiandien. Jis pasakytų tą patį, ką ir tuomet. Jis pasakė: „Tas pats Dievas, kuriam jūs statote bažnyčias, turbūt sumokėdami milijonus dolerių, tas šventyklas, kurias jūs statote Jehovai, kurį, kaip jūs tvirtinate, kad mylite, tas pats Dievas jus sunaikins, nes jūs atmetate Jo Žodį“.

¹⁶⁷ Taip ir šiandien! Tas pats Dievas, kuriam Amerika tvirtina, kad tarnauja, atneš tautai teismą ir ją sunaikins. Aš tikiuosi, kad tai taip giliai įsiskverbs, kad jūs niekada neišsisuksite iš to. Tas Pats, kurį jūs tvirtinate, kad mylite, ir su savo pačių sukurtais mokymais, amoralium gyvenimu ir sugedimu, kurį jūs turite savyje, nutolę nuo Dievo Žodžio, vieną dieną jus sunaikins. Tai TAIP SAKO VIEŠPATS. Nieko daugiau jiems nebeliko.

¹⁶⁸ Susiderinkite su Žodžiu! Pamokslaukite jiems Evangeliją; visoje tautoje; pasakykite jiems Tiesą. Tarnautojai blaškosi ir šūkauja, ir toliau taip tęsia. Žmonės pasmerkti. Organizacijos jus atstumia. Moterys purto savo galvas, ir nė už ką neleis savo plaukams augti. Dėvi savo drabužius lygiai tuos pačius metai iš metų. Tiesiog kaip pilti vandenį ant anties nugaros. „Tuomet jūs tvirtinate, kad mylite Dievą?“

¹⁶⁹ Jis pasakė, Jėzus pasakė: „Jūs per savo tradicijas padarėte Dievo Įsakymus negaliojančiais“.

¹⁷⁰ Tai tikro pranašo kelias. Suprantate? Tai nėra lengvas kelias. Jis ne toks, kaip visi galvoja, kad jis yra.

¹⁷¹ Šokinėja aukštyn ir žemyn ir šūkauja, visi tapšnoja jums per petį, tuomet tai yra ženklas, kad jūs nesate tikras pranašas. Tai vienas iš ženklų, kad jūs neturite to, apie ką jūs kalbate.

¹⁷² Kur jie kada nors patapšnojo jam per nugarą, nebent jie turėjo kokių nors kėslų? Kas? Jis apsisukdavo ir juos pasmerkdamo. Teisingai. Negalėjo patapšnoti Amosui per nugarą. Jie negalėjo patapšnoti Elijui per nugarą. Jis nesitaikstė su tokiais dalykais. Ne, pone. Jis kalbėjo jiems Dievo Tiesą. Ir jeigu Danguis yra toks didingas, ir ten, kur mes einame, tuomet, jei mes negalime susiderinti su mažomis smulkmenomis, kaip mes ketiname susiderinti su Dvasia Ten? Turime susiderinti su Žodžiu. Tai tikro pranašo kelias. Nors tai drasko jį į gabalus, kalbant Jį, taip, jis su Juo turi suplėšyti tautą į gabalus. Teisingai. Bet toks yra kelias.

¹⁷³ Jis susprogdins tai. O, tai bent! Žinote, ką jis jiems pasakė? „Sujudimas, - jei jūs atkreipėte dėmesį čia, jis pasakė, - tai ne jūsų vyriausybėje, tai jūmyse“. Štai ką jis pasakė. Taip. „Sujudimas bažnyčioje, jūsų dievotumo pavidalas, štai kas sukėlė problemą“.

¹⁷⁴ Priežastis, kodėl komunizmas šiandien siautėja žemėje, tai ne dėl komunizmo. Tai dėl bažnyčios. Tai dėl žmonių. Šiandien jie vadina save krikščionimis. Jie dainuoja kaip Angelai. Išlavinti balsai ir kalba taip iškalbingai, tarsi jie būtų Archangelai; ir netiki Dievo Žodžiu, kaip demonai. Teisingai. Dainuoja kaip Arkangelas, apsirengę kaip aš-nežinau-kas, ir neigia Dievo Žodį.

¹⁷⁵ Žmogus, pamokslininkas už sakyklos, kuris stovės ten ir bus vadinamas Daktaru, Gerbiamuoju, ir paklauskite jo: „Ar Biblijoje kalbama apie krikštą ‚Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu‘, ar ‚Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios‘?“ Ir jis nusijuoks jums į veidą ir paims: „Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios“. Tada vadina save Dievo vaiku?

¹⁷⁶ Moterys, žinodamos, kad Biblija jas smerkia už tam tikrus dalykus, ir kerpa savo plaukus, elgiasi kaip pasaulis ir dėvi amoralius drabužius ir panašūs dalykai, ir jos vis tiek tai darys;

ir kalba kalbomis, ir šokinėja aukštyn ir žemyn, ir šūkauja, ir turi pagyvenusių moterų draugijas, ir siuvėjų būrelius, ir siūnčia misionieres į veiklą. Tai Dievo akyse tapo dvoku. Ir TAIP SAKO VIEŠPATS, Jis sunaikins visa tai. Jis tai padarys.

¹⁷⁷ Tai nėra lengvas dalykas, bet tai yra tikro pranašo kelias. Paskelbti Tai ten, ir kalbėti Ji, nesvarbu ar Jis žeidžia ar ne.

¹⁷⁸ Jonas buvo tikras pranašas. Jis pasakė: „Kirvis padėtas prie medžio šaknies“. Toks yra jų kelias. Žinoma.

¹⁷⁹ Problema yra joje. Dainuoja kaip Angelai, šoka kaip demonai čia, ir toliau taip, žaidimai kortomis, lenktynių trasos. Sekmininkai, eina į pasilinksminimo vietas, kino teatrai perpildyti jų. Visose vietose, bet kokiame vaidinime ar dar kur nors, ir eina tiesiai ten, lenktynės ir visa kita, ir vadina save krikščionimis, išeina ir šūkauja, kalba kalbomis ir dalyvauja kojų plovime ir vakarieniėje.

¹⁸⁰ Na, tai—tai: „Kaip šuo grįžta prie savo vėmalo, - pranašas pasakė, - taip ir jie daro“. Jei tas dalykas buvo iš pasaulio, ir turėtų būti išmestas iš jūsų, kodėl jūs vėl grįžtate prie to? Teisingai. Išeinate į gatves, sukiojate, jie tai vadina rokenrolu, kirptais plaukais, dėvėdami šortus. O, tai bent! Vadinate save krikščionimis. Ar galėtumėte . . . Ne, aš geriau to nesakysiu.

¹⁸¹ Štai kodėl aš juos smerkiu. Jeigu aš ruošiuosi stovėti su *šiuo* Žodžiu, jei šis Žodis ateis man, aš stovėsiu su šiuo Žodžiu. Tai yra, kas ateina man - Žodis. Pasmerkti tai!

¹⁸² Tvirtinate, kad esate vedami Šventosios Dvasios, ir darote tokius dalykus. Ar galite įsivaizduoti moterį, kuri yra vedama Šventosios Dvasios, ir leistų, kad jos plaukai būtų nukirpti, kai pati Šventoji Dvasia smerkia tai? Tuomet koks gi Asmuo yra Šventoji Dvasia? Ar galite įsivaizduoti?

¹⁸³ Ar galite įsivaizduoti, kad pamokslininkas atsistotų už sakyklos ir koks nors žmogus mestų jam iššūkį, kad jis parodytų jam nors vieną vietą, kur kas nors buvo pakrikštytas naudojant „Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios“ titulų, o jis nusijuoktų jums į veidą ir pavadintų jus fanatiku, krikštijant Jėzaus Kristaus Vardu, sakydamas, kad jis yra vedamas Dvasios, ir sakydamas, kad jis turi Šventąją Dvasią? Argi Šventoji Dvasia paneigtų Savo Žodį? Ne, pone. M-hm. Ar jūs matote? Tikiuosi, jūs supratote tai.

¹⁸⁴ Aš nežinau, kiek dar laiko. Sekantis sprogimas gali mane pasiglemžti. Bet kol tai įvyks, aš tiesiog stovėsiu čia su Žodžiu. Kai aš susitiksiu su jumis ten, Teisme, aš tiesiog stovėsiu su šiuo Žodžiu. Štai kuo aš tikiu esant Tiesa.

¹⁸⁵ Ne, jūs nedarote tokių dalykų, ir tuomet turite Šventąją Dvasią. Kartą nuėjau pas tarnautojo žmoną, sėdėjo ten su suknele, ji atrodė siaubingai.

Jūs sakote: „Jūs neturite jokių teisių“.

186 Aš turiu teisę. Tai yra Žodis. Pamokslauti Jį visą. Jūs apeinate tuos dalykus, daug išlepusių pamokslininkų, nes jie neturi drąs-. . . Galbūt jūs net nebuvote pašauktas pamokslauti. Taip. Bet tikras Dievo tarnas tvirtai laikysis šio Žodžio. Teisingai.

187 Tarnautojo žmona sėdėjo ten, visa išpausta į suknelę, su kabančiais auskarais, su makiažu, ir trumpai kirptais plaukais. Kai, Dievas smerkia visa tai kaip nepadorumą. Ir tuomet sakote, kad jūs turite Šventąją Dvasią?

188 Ne taip seniai aš pamokslavau čia, Fenikse, apie kažką panašaus į tai, ir tarnautojo žmona sėdėjo prie sakyklos, su viena iš tų berniukiškai apkirptų šukuosenų, ir su suknele, po kuria ji net negalėjo paslėpti savo apatinių sijonų. Negalėjo uždengti savo kelių. Maždaug keturi ar penki coliai virš jos kelių, sėdėjo ten; šokinėdama aukštyn ir žemyn, vedė šlovinimą. Aš išsakaiu tai taip stipriai, kaip tik galėjau. Žinoma, jis daugiau manęs nepakvies. Nesitikiu, kad pakvies. Bet jis žino, kas yra teisinga ir kas ne. Kai stosiu prieš Teismą, tai daugiau jau ne ant mano rankų. Tuomet išeina ir sako. . .

189 Vienas vyras, taip vadinamas mokytojas, ko aš nesakau, bet jis nėra, anądien pareiškė pastabą, kai kurių mano draugų akivaizdoje viename mieste, į kurį buvau nuvykęs. Jūs pažįstate brolių. Ir šis brolis atėjo. Jis pasakė, na, jis pasakė: „Mes čia kartą turėjome brolių Branhamą“. Tam tikras miestas, į Vakarų. Ir šis vyras pasakė: „O, brolis Branhamas yra geras žmogus“. Suprantate? Jis geriau žinojo, nei kad sviesti ką nors asmeniui. Pasakė: „Broli Branhamas, bet neklausykite jo garsajuosčių, nes jos jus supainios“.

190 Ir atsitiktinai ten stovėjo vienas iš mano draugų, kuris pasakė: „Minutėlę, pone! Aš buvau susipainiojęs, kol *neišgirdau* garsajuosčių“. Taip. Štai koks skirtumas. „Aš negaliu suprasti, kaip šventas Dievas gali pakęsti tokius dalykus, kuriuos jūs visi darote“. Taip.

191 Tas pats asmuo, dar vienas su juo, ne taip seniai stovėjo tam tikroje vietoje, pasakė: „Broli Branhamas yra pranašas. Jis gali išvelgti dalykus. Ir panašiai. . .Bet, - pasakė, - taigi, neklausykite jo Mokymo, nes jis neteisingas“. Pamišimas, toks nepadorus išsireiškimas kaip šis!

192 Argi nežinote, kad jeigu tai yra. . .Aš nesu pranašas. Bet jei Dievo Žodis yra tiesa, Jis ateina pranašui. „Višpaties Žodis atėjo pranašams“. Jie buvo tie, kurie išaiškino Žodį. Tuomet, suprantate, jūs ne. . .

193 Tai net neturi prasmės, tiesiog pasislėpti už kažkokios nereikšmingos denominacijos, vieną iš tų dienų sugrius, supus ir pražus pragare.

194 Bet Dievo Žodis išliks amžinai. Ant tos Uolos aš statau savo viltis amžinai, ant Viešpaties Žodžio. Te visa kita nuskesta. Jei aš prarasiu visus draugus, visa kita, mano draugystė yra Kristuje.

Mano viltys yra paremtos niekuo kitu
Kaip tik Jėzaus Žodžių teisingumu;
Kai visa kas aplink mano sielą palūžta,
Tada Jis yra visa mano viltis ir atrama.

195 Kai anądien tas šautuvas sprogo, ir aš pamačiau... Pamaniau, kad esu miręs. Apėmė ramus jausmas. Apsižvalgiau. Pagalvojau: „Na, štai ir viskas“. Kokia tuomet man būtų nauda iš denominacijos? Kokia tuomet man būtų nauda iš organizacijos? Aš turėsiu stovėti ten, liepsnojančiame Dievo teisme, ir būti teisiamas pagal šį Žodį.

196 Nors man galbūt tektų piktai kritikuoti ir sulenkti, ir susukti, ir perplėsti pusiau daugelį žmonių, bet aš tikiuosi padaryti, paimti iš ten tikrąjį branduolį, iš Dievo Žodžio, ir suformuoti sielą Amžinybei. Teisingai. Tegul Dievas paima tai į Savo rankas ir suformuoja į paklusnų vaiką.

197 Kaip—kaip žmogus, vedamas Šventosios Dvasios, gali padaryti tokį dalyką? Arba, moteris, turinti Šventąją Dvasią, gali daryti tokius dalykus? Ne. Jis yra šventas. Ir jeigu Jo Gyvenimas yra jumyse, jūs esate tokie patys. Jūs būsite tokie kaip Jis.

198 Izraelis, kaip ir mes, manė, kadangi jie klestėjo, sudarydami sąjungas su kitais, kad Dievas tam pritarė. Taigi, žinote, mes taip galvojame ir šiandien.

199 Aš ne taip seniai kalbėjausi su kai kuriais vyrais čia, viešbutyje, prieš kelias dienas, svarbūs žmonės religinėse sferose. Ir jie man pasakė: „Dievas įrodo, kad Jis yra su mumis. Na, praėjusiais metais mūsų padaugėjo, broli Branhamai“, - aš pamiršau, kiek šimtu, štai taip.

200 Aš pasakiau: „Tai visiškai nepatvirtina to“. M-hm. Teisingai. Praėjusiais metais prostitucija padidėjo apie trisdešimt procentų; ar tai rodo, kad Dievas buvo su prostitucija? [Susirinkimas sako: „Ne“—Red.] M-hm. M-hm. M-hm. Žinoma. Hm! Šis argumentas netinka. Ne. Jūs negalite tuo remtis. Ne, pone. Dievas laikosi Savo Žodžio. Bet kuris kitas žmogus stovės su Jo Žodžiu, jeigu jis yra sąžiningas. Gerai.

201 Jie manė, kad dėl to, jog jie buvo sąjungoje! Taigi, čia, tiesiog minutėlę, mes pakalbėsime apie vyriausybinis reikalus. Mūsų tauta atmetė Dievo Žodį, lygiai kaip ir Izraelis. Jie atmetė Dievo Žodį, o jų žmonės, jų kunigai, pranašai ir taip toliau, pranašauja jiems gera. Ir jie... Ką mes galime daryti, kaip tik pranašauti blogą, nes tai yra priešinga Žodžiui! Ji yra pasmerkta. „Mūsų didi, mylima tauta, paremta... mūsų protėvių patirtimi“. Tuomet grįžkite prie to, ką jie turėjo. M-hm. Teisingai. Žinoma.

202 Izraelis buvo didi tauta. Pažvelkite į jų protėvius, bet Dievas jų nepasigailėjo. Tas pagyvenęs pliktelėjęs pranašas siųsdavo jiems Žodį, ir viskas įvykdavo būtent taip, kaip jis pasakydavo. Perskaitykite čia savo istoriją ir sužinokite, ar tai nėra teisinga. Tai įvyko būtent taip, kaip jis pasakė. Ir jis pasmerkė juos, tačiau jie stovėjo ten, ir šventi kunigai su šventais rūbais, apšlakstydami *tai*; ir nepajudino rankos, *į tą* pusę ar *į aną* pusę, nes tai buvo kažkas tokio štai *tokiu* būdu, tradicija ar kažkas.

203 Jėzus pasakė: „Jūs esate iš savo tėvo, šėtono, ir jūs darysite jo darbus“. Jie paėmė Jį ir pasmerkė Jį, pakabino Jį ant medžio ir nužudė Jį. Būtent taip. Dievas vėl Jį prikėlė. Taip, pone.

204 Ne, jie netikėtų. Mes šiandien netikėtume Amosu, tikrai ne. Ir šiandien mes sudarėme sąjungą. Mes turime tai, ką šiandien vadiname... Manome, kad tai Dievo pritariamas „gerai“, nes mūsų organizacijos didėja ir—ir visa kita vyksta taip, kaip vyksta. Mes manome, kad visam tam yra Dievo „gerai“. Žinote, jie prisijungė, aš manau, dar apie du ar tris milijonus protestantų. O katalikų prisijungė dar keliais milijonais daugiau. Suprantate? Jie galvoja, kad tai Dievo pritarimas, nes jie yra katalikai. Protestantai galvoja, kad tai yra Dievo pritarimas, nes jie yra protestantai. Hm! Tai nesąmonė. Tai patrankų pašaras. Tai atominiai pelenai. Tai Dievo rūstybė, kuri kaupiasi, kad sprogtų. Būtent taip.

Jūs paklauskite manęs. Aš pasakysiu jums Viešpaties Žodį. Amen.

205 Pažvelkite į mus. Pažvelkite į šiandienos pasaulį. Pažvelkite į mūsų tautą. Mes prisijungėme prie Jungtinių Tautų. Kas ten yra? Krūva bedievių. O mes, turėdami išūlumą, net neleidžiame, kad prieš mūsų posėdžius būtų meldžiamasi.

206 Ar aš ką tik neskaičiau čia: „Kaip gali du eiti kartu, jeigu jie nėra susitarę? Dievas nieko nedaro, kol pirma neapreiškia Savo tarnams pranašams. Kaip gali du eiti kartu, jeigu jie nėra susitarę?“

207 Kai ten mes turime musulmonų, budistų, ateistų, bedievių, savanaudžių ir viso kito. Jūs manote—jūs manote, kad Dievas galėtų apsigyventi tokioje štai panašioje vietoje?

208 „Na, - jūs sakote, - tai, na, mes esame sąjungoje su jais. Mes turime visą Vakarų apsaugą“.

209 Jie turėjo visas aplink juos esančias tautas, apsaugas. Bet tas pranašas pasakė: „Dievas sunaikins jus. Tas pats Dievas, kuriam jūs tarnaujate, sunaikins jus dėl jūsų kvailumo“. Tą patį jis pasakytų ir ši rytą. Jis šauktų nuo Baltųjų rūmų iki pat vargingiausio ūkio. Jis tikrai tai padarytų. Jis pasmerktų juos Dievo Žodžiu. Jis tikrai tai padarytų. Tai tikro pranašo kelias.

210 „Pažvelkite į mus, bažnyčias. O, mes esame didinga šventa Romos Katalikų bažnyčia!“ Biblijoje pasakyta, kad ji yra IŠTVIRKĖLĖ.

211 „Mes esame tėvų patriarchai, protestantų bažnyčios, visi susivieniję kartu, ir vadinami... vadinami Pasaulio Bažnyčių Taryba“. Prostitués iš tos IŠTVIRKLĖLĖS, sakoma Biblijoje. Būtent taip Joje ir pasakyta. M-hm. Ir vis dėlto mes galvojame: „Ir dabar visos bažnyčios susieina kartu“.

212 Ponas Collins, mano draugas, brolis iš Kalifornijos ar iš Arizonos. Jūsų k-... jūsų... Pete, [Brolis Nevilas sako: „Elmer“—Red.] Elmer. Aš pasakiau: „Na, manau, jūs lankote kokią nors puikią Metodistų bažnyčią“.

213 Pasakė: „Aš išėjau iš jos, kai jie ten prisijungė prie tos Bažnyčių Tarybos“.

214 Aš tariu: „Telaimina jus Dievas. Jūs artėjate prie Karalystės, broli“. M-hm. Taip, pone.

215 Dogma yra priklausoma nuo bendravimo su žmonėmis, ir nuo jų žmogaus sukurto mokymo, paliekant Dievo Žodį. Tai, ko šiandien mums reikia, tai pranašo, kuris atneštų ten tą Žodį. Būtent taip. Taip.

216 Jie, jie imasi saugumo tarpusavyje. „O, mes prisijungėme. Mes, sekmininkai, žinoma, mes įstojome į Pasaulinę Bažnyčių Tarybą, nes ten mes turime bendravimą. Mes juos laimėsime“. Kaip moteris, eina į barą, kad galėtų gerti kartu su savo vyru, kad laimėtų jį Dievui. Labiau panašu, kad šiomis dienomis vyras eina su žmona į barą, kad galėtų gerti ir laimėtų ją Dievui. Nesąmonė! Laikykitės atokiau nuo šėtono žemės.

217 Kai kas nors neigia šį Žodį, aš esu prieš tai. Taip aš esu prieš kiekvieną organizaciją, kadangi jos eina prieš Žodį. Taip turėtų jaustis kiekvienas tikintysis. Hm!

„Na, - jie sako, - bet, atminkite, mes turime...“

218 Aš turiu didelį straipsnį laikraštyje, kažkas atsiuntė man iš Arizonos, kaip šis *Toks-ir-toks* patriarchas, anądien, pasakė: „Popiežius Jonas Dvidešimt Antrasis, - ar kaip jie jį ten vadina, - turėjo... Jis yra puikus žmogus. Jis yra vienintelis žmogus, kuris kada nors yra kalbėjęs apie Katalikų ir Protestantų bažnyčių suvienijimą kartu“. Pasakė: „Galbūt tai neįvyks mūsų dienomis, bet po penkiolikos ar dvidešimties metų tai bus čia“.

219 Aš pagalvojau: „Vaikine, tu, būdamas patriarchas, pranašauji ir to nežinai“.

220 „Yra vėliau, nei mes galvojame“. Vyrukas, kuris man jį parašė, puslapio viršuje užrašė: „Yra vėliau, nei mes galvojame“. Jis taip pat klausėsi garsajuosčių. Taip, pone. Jis pasakė: „Yra vėliau, nei mes galvojame“. Pasakė: „Broli Branhamai, argi jūs to nesakėte prieš daugelį metų?“

221 Aš atsakiau: „Žinoma“. Taip, pone. Tai vyksta, nes tai yra Viešpaties Žodis. Tai turi įvykti. Žinoma. Taip.

222 Jie sako: „Na, šis šventasis patriarchas, ar jūs nemanote, kad jis turėtų žinoti kažką daugiau nei tai?“ Ne, pone. Jeigu jis neigia Dievo Žodį, žvelgdamas į Jį štai taip, jis negali.

223 Man nesvarbu, kiek popiežių, pranašų ir dar ko kito jūs turite savo tarpe. Jeigu jūs esate nukrypę nuo Žodžio, jūs esate nukrypę nuo Žodžio. Teisingai. Kaip Dievas galėtų palaiminti tokį dalyką, tol, kol jie neigia patį Dievo Žodį? Kaip Jis gali palaiminti ką nors, išskyrus Jo Žodį, kažką, kas prieštarauja Jo Žodžiui? Kaip Jis gali paneigti Jį?

224 Kaip jūs galite palaiminti vėžį, kuris jus ėda? Kaip jūs galite palaiminti elektros laidą, kurį laikote, sakydami: „O, laikyk mane ir sudėgink“? Tai būtų beprotybė.

225 Kaip Dievas gali palaiminti ką nors, kas prieštarauja Jo Žodžiui? Taigi grįžkite prie Žodžio! M-hm.

226 Jūs, krūvelė pamokslininkų, kaip skalikai, kas jums nutiko? Jūs išeinatė čia ir parduodate savo pirmgimio teises už viralažėdalo, kad galėtumėte važinėti koku nors kadilaku ar dar kažkuo, ar už koki nors didelį, aukštą dvarą kur nors, ir už didelę, milijonus dolerių kainuojančią bažnyčią. Ir visi tie panašūs dalykai, ir parduodate savo pirmgimio teises, gėdijatės ir bijote pamokslauti Dievo Žodį savo susirinkimui. Sakykite, ar jums ne gėda dėl savęs? Ir vadinatė save tarnu, Dievo pranašu, parduodančiu savo pirmgimio teises už pasaulio viralažę. Ką jūs išlošitė? Tą patį, ką ir Ezavas. O, kokia gėda!

227 O, ne! Šventas Dievas, kuris stebi Savo Žodį, kad patvirtintų Jį, negali palaiminti kažko, kas prieštarauja Jo Žodžiui. Dabar paklauskite. Žinau, kad truputį vėluoju ir galbūt esatė netekę žado. Bet, pažvelkite, aš noriu jūsų kai ko paklausti. Kaip gali šventas Dievas, Kuris ištarė Savo Žodį ir pasakė: „Taigi, dangūs ir žemė praeis, bet Tai nepraeis, nė vienas Jo Žodis“, taigi, kaip Jis gali paimti kažką, kas prieštarauja Jam, ir palaiminti tai? Kaip Jis gali tai padaryti? Pažvelkite. Jis Pats įrodo. Jis patvirtina Savo Žodį. Jis sako, kas teisinga, ne pagal narystę.

228 Pažvelkite į Moabą. Moabas taip pat turėjo Jo Žodį, Moabas. Izraelis turėjo Jo Žodį; ir Moabas turėjo dievotumo pavidalą su Jo Žodžiu. Jie aukojo septynias aukas, švarius jaučius, ant septynių aukurų; tobulus skaičius, tobula auka. Tuomet, be to, jis paėmė septynis avinus, sakydamas, kad jie tiki Dievo Sūnaus atėjimu, ir paaukojo juos ten, kartu su jų vyriausioju arkivyškupu. Visi jų garbingi asmenys, visi jų kunigai ir aukštieji kunigai, visa kita, stovėjo aplink su savo karaliais ir prezidentais, ir dar kuo, ir paaukojo tai tiesiog taip religingai, kaip tik jie galėjo, prieš Izraelį.

229 Ir ten, ten buvo Izraelis, atrodė kaip maža grupelė atsiskyrėlių. Bet kas buvo su Izraeliui? Dievas buvo jų stovykloje. Jis įrodė Save, kad Jis buvo su jais. Suprantate?

230 Nesvarbu, kiek jie turėjo patriarchų, popiežių ar dar ko nors, Dievas negali būti su jais, kol Pats Sąvęs neįrodys, kad yra su jais. Ir tol, kol jie yra nukrypę nuo Jo Žodžio ir neigia Jo Žodį, kaip Jis gali būti su jais? Nėra jokių gyvojo Dievo ženklų jų tarpe.

231 Kaip Dievas gali būti tarp Jungtinių Tautų, kai du negali eiti kartu, jei nėra tarpusavyje susitarę?

232 Taigi, pažvelkite čia. Yra taip vadinama „Kristaus Bažnyčia“, prisijungusi prie sekmininkų. Sekmininkai sako, kad jie tiki kalbėjimu kalbomis. Jie tiki kalbėjimu kalbomis, kaip Šventosios Dvasios įrodymu. Jie sako, kad jie tiki *tuo*, *anuo* ir *kitu*. Jie tiki ženklais ir stebuklais. „Kristaus Bažnyčia“ juokiasi iš jų, sako: „Jūs, neišmanėlių krūva! Tai buvo praėjusiomis dienomis“. Kaip gali du eitu kartu, jeigu jie nesutaria? Ir jie susijungė kartu. Ką jie daro? Jie vienas pas kitą ieško saugumo. Pasitraukite nuo tokių dalykų!

233 Mano saugumas yra Kristuje ir Jo Žodyje, nes Jo Žodis yra Jis Pats. Teisingai.

Nėra jokių gyvojo Dievo ženklų, nė vieno.

234 Tai, ką pasakė Jėzus: „Jeigu Aš neparodysiu išreikšto Žodžio, tuomet netikėkite Tuo. Jeigu Dievas nekalba ir nepranašauja per Mane, nekalba per Mane ir nedaro per Mane to, ką turėtų daryti Mesijas, tuomet netikėkite Manimi“.

235 Tuomet, vaikinai sako, kad jis yra pranašas, siųstas nuo Dievo, ir neigia Žodį? Dieve, būk gailestingas tokiems dalykams! Kaip Dievas iš viso gali tai daryti?

236 Leiskite man paklausti, paklausti tiesiog dabar. Aš–aš nežinau, kada vėl kalbėsiu jums. Tai priklausys nuo Dievo. Aš tik pateikiu Maistą, kaip Jis man pasakė tą kartą tame regėjime, dedu Jį į statinaites.

237 Jūs galite manęs paklausti: „Kaip Amosas galėjo numatyti, kas jiems nutiks?“ Na, tai atrodė gerai.

238 Pažvelkite. Dabar pažiūrėkite čia. Taigi, dabar klausykite atidžiai. Kadangi, Jis visas yra įrašytas garsajuostėje, ir Jis iškeliausias, Jis išplis po visą pasaulį. Suprantate? Taigi, kaip... Pažvelkite čia.

239 Ten buvo Izraelis. Jų seminarijos buvo geresnės būklės nei kada nors anksčiau. Jiems niekas netrukdo. Jie turėjo savo religijas. Niekas nesakė: „Tu negali garbinti Jehovos“. „Pirmyn, – sakė pagonių tautos, – garbinkite. Mes tarpusavyje turime susitarimą“.

240 Tas pranašas tai išvelgė. Suprantate? Taip pat ir šiandienos pranašas tai išvelgs. Suprantate?

²⁴¹ „Pirmyn“. Ir Izraelis tarė: „Na, valgykime, gerkime ir linksminkimės“. Taigi jie susibūrė kartu ir sukūrė sau tam tikrus mokymus ir organizacijas, denominacijas ir visa kita, ir visa tai įtvirtino. O jų moterys tiesiog gyveno prabangoje ir nuodėmėje. Vaikinas, vežiojo po naktinius klubus ir visa kita, pusiau apsirengusios, su mažais šilkiniais sijonėliais. Jeigu jūs kada nors matėte jų–jų istoriją iš tų dienų, kaip jos atrodė, o, beveik trečdaliu blogiau nei šiandien. Ne visai, nes negalėjo. Taip. Ir kaip jie tai darė ir toliau taip elgėsi; ir karaliai, ir kunigai, ir visi kiti.

²⁴² Jėzus pasakė: „Jūs, veidmainiai, pasiglemžiate našlių namus“. Jis tai pasakė. Ir visi tie dalykai, kuriuos jie darė.

²⁴³ Tas pranašas stovėjo ten, žvelgė į tai, į tą tautą, štai taip, nenuostabu, kad jam tiesiog plyšo širdis. Taip, pone.

²⁴⁴ Taigi, jūs sakote: „Iš kur jis žinojo, kas įvyks? Kaip jis galėjo tai numatyti? Kaip?“ Viskas atrodė gerai. Na, jie turėjo užtektinai maisto. Jie turėjo pakankamai ką apsirengti. Jie, jie turėjo savo dideles bažnyčias. Jie klestėjo. Visur leidžiami pinigai, prabanga. Šokiai gatvėje, amoralumas ir visa kita tiesiog tėsėsi, ir viskas vyko puikiai. Tiesiog kaip Amerika šiandien. Televizija pilna nešvankių juokelių, pusnuogės moterys, visa kita. Viskas, ką matote, yra tik purvas ir nuodėmė. Jums nereikia žiūrėti į televizorių, tiesiog atmerkiate akis, matote aplinkui. Merginos, vaikinai, vyrai, moterys: rūko, geria. Tos Jezabelės, vadinančios save krikščionėmis. Nešvankūs demonai, vadinantys save metodistais, baptistais, presbiterionais, katalikais ir sekmininkais. M-hm. M-hm.

Nenuostabu, kad kai jis pažvelgė, primerkė savo akis. Hm! Teisingai.

²⁴⁵ „Viskas atrodo gerai. Kaip jūs galite tai išgelbėti? Jei ketiname daryti. . . Kaip? Kaip? Pažvelkite čia. Na, mes—mes turime dar milijoną. Mes—mes turime. . . Mes. . . Mūsų pastatai yra, o, mūsų bažnyčios yra tokios didelės, mes turime statyti naujas bažnyčias. Na, mes turime tiek daug pinigų, mes nežinome, ką su jais daryti. Na, mes tiesiog statome geriausiose šalies vietovėse. Didžiausios bažnyčios, kokios tik yra, priklauso mums. Ir mes vis dar turime daug pinigų. Argi nemanote, kad Dievas mus palaimino?“ Ne. Jūs nukrypote nuo Jo Žodžio.

²⁴⁶ „Ir, broli Branhamai, jūs norite pasakyti, kad Dievas tai sunaikins?“ Taip, kiekvieną iš jų.

„Iš kur jūs žinote?“ Amosai, iš kur tu žinai?

²⁴⁷ Tiesiog kaip gydytojas, nustatantis diagnozę. Nustatęs, kokia liga serga pacientas, jis žino, ką daryti. Jis žino, kuo tas pacientas serga. Jis žino, kaip toli liga yra pažengusi. Ir jis žino, kas nutiks. Taip yra ir su pranašu, tikru pranašu, kai jis mato. Man nerūpi, ką jūs darote. Kai jis mato progresuojančią nuodėmę, tai yra ėdantis vėžys. Ir jis taip pažengęs į priekį, pas

sekmininkus ir pas visus likusius iš jų, kad jau nebegali sugrįžti. Jis yra stipriai progresuojantis. Jie pražus.

248 Štai kaip Amosas galėjo nustatyti diagnozę. Jis diagnozavo tai pagal Dievo Žodį. Štai kaip pra-...tikras pranašas diagnozuoja atvejį ir sako toms moterims: „Niekada nemėginkite eiti į Teismą su nukirptais plaukais, kai žinote geriau“. Kalba jums, vyrams, likusiems iš jūsų, ir jums, pamokslininkams, neigiantiems Žodį ir turintiems dievotumo pavidalą, ir įstojusiems į organizacijas, kad išvengtumėte problemas, kai jūs žinote geriau. Jūs žvelgiate į tą patį Žodį, į kurį žvelgė tikrieji pranašai. Ligos diagnozėje pasakyta: „Mirtis! Atskyrimas!“ Kaip ir gydytojas, jis žino diagnozę. Jis žino, kokie tai simptomai.

249 Pažvelkite į šią tautą. Kai jūs sakote: „Sekminės užbaigtos“. Kai jie net neleidžia jums ateiti į bažnyčią, kadangi jūs pamokslaujate moterims apie nukirptus plaukus, ir Biblija tai smerkia. Bijau, kad pasakysite ką nors apie . . .

250 Štai anądien, kai rengiau kai kurias kampanijas, Roy Borders buvo Vakariniėje pakrantėje, jie pakvietė jį, būrį tarnautojų, o, manau, apie keturiasdešimt ar penkiasdešimt jų, kur aš turėjau puikų susirinkimą. Jie pasakė: „Ponas Borders, aš noriu jūsų kai ko paklausti“. Paklausė: „Ar tai tiesa, kad brolis Branhamas krikštydamas naudoja Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardą?“

251 Ponas Borders, labai garbingas džentelmenas, kaip jūs pažįstate brolių Borders iš čia. Jis atsakė: „Ponai“, - jis tarė, - brolis Branhamas, kai jis yra išvykęs į kampanijas, tai, - pasakė, - jis nepamokslauja. Jis tiesiog išeina ir meldžiasi už jūsų ligonius. Štai ką jis daro“.

252 Tarė: „Aš jūsų ne to klausiau, - presbiteris pasakė. „Ar jis?“ Taigi, jie turėjo garsajuostes. Jie žino. Paklausė: „Ar jis krikštija Jėzaus Kristaus Vardu?“

253 Jis atsakė: „Taip, savo bažnyčioje. Tai vienintelė vieta, kur jis krikštija, savo bažnyčioje“.

254 Jis pasakė: „Štai tiek. Tai viskas, ką aš noriu žinoti. Mes jo nenorime. Mes nenorime tos erezijos tarp mūsų žmonių“.

255 Ir anądien, kai mano geras draugas Ed Daulton gavo laišką iš Baptistų bažnyčios. Jis pasakė: „Mes atskiriame jus nuo bažnyčios, nuo baptistų bendravimo, nes jūs prisijungėte prie erezijos, krikštijant Jėzaus Vardu“.

256 Man patinka stovėti kartu su Pauliumi: „Tai, ką pasaulis vadina erezija, tokiu būdu aš garbinu Dievą, kadangi tai yra Jo Žodis“. Taip, pone. Taip. O, žinoma.

257 Gydytojas nustato diagnozę. Jis mato, kur tai yra. Tikras pranašas diagnozuoja atvejį, pagal Žodį. Jis ką? Gydytojas nustato diagnozę pagal simptomus. Ar tai tiesa? Jis žiūri į

simptomus ir mato, kas nutiko su pacientu. Jis mato, kaip toli yra pažengta, ir sako: „Nieko negalima padaryti“.

²⁵⁸ Ir tikras pranašas paima Dievo Žodį ir nustato diagnozę, įdeda ten Vaistų. O žmonės meta Tai atgal jam į veidą. Kas nutiks? Pražus, štai ir viskas; malonumus mėgstantys, stipriai paveikti pasaulio įtakos, krūva taip vadinamos veidmainystės! Bet toks yra tikro pranašo kelias. Suprantate? O, tai bent!

²⁵⁹ Jis mačo ligas. Jis matė, kad jie pasitraukė nuo Žodžio. Jis matė Žodį. Ir jis žinojo, kokie bus rezultatai. Jis matė, kokioje prabangoje jie gyveno, matė, kaip tos moterys elgėsi. Jis matė, kaip elgėsi tie kunigai, kaip jie nutolo nuo tikrojo Dievo garbinimo ir panašius dalykus. Ten, jis turėjo—jis turėjo atsakymą. Jis pasakė: „Dievas, kuriam jūs tvirtinate, kad tarnausite, sunaikins jus“.

„Kodėl?“

²⁶⁰ „Jūs nesilaikėte Mano Įsakymų“. Ir vis dėlto jie manė, kad jų laikėsi. Argi aš ką tik neperskaičiau to čia? 2-a eilutė, 4-a. . . 2-as skyrius, 4-a eilutė: „Nes Aš išsirinkau jus. . . Iš visų žemės giminių Aš išsirinkau jus, ir vis dėlto jūs atsisakote vaikščioti pagal Mano Įsakymus“. Jūs manote. . .

²⁶¹ Tas nedidukas, pliktelėjęs pranašas, stovintis ten su žila barzda; jo akys sublizgėjo, sužaižaravo ugnimi; kalbėjo tam būreliui kunigų ir kita, ir pasakė: „Dievas, kuriam jūs, veidmainiai, vaidinate, kad tarnaujate, tas pats Dievas jus sunaikins“. Jūs manote, kad jis sulauktų bendradarbiavimo? Hm! Jis pasakė. . . O, tai bent! Jis, išbandykite jį šiandien ir pažiūrėkite, ar jis sulauktų. Ne. Bet jis ką? Tai tikro pranašo kelias. Jis turėjo Žodį. Jis žinojo, kas Tai buvo.

Kaip senų laikų Michėjas. . .

²⁶² Mažas kūdikis, kurį aš pašvenčiau, perdaviau kai kuriuos iš jų, prieš keletą minučių, kadangi paskubinau laiką.

²⁶³ Bet Michėjas, stovėdamas prieš Ahabą, jis žvelgė į juos. Jis žinojo Žodį. Michėjas kalbėjo jiems Žodį. Kodėl? Michėjas įvertino savo regėjimą, savo Mokymą pagal Dievo Žodį. Ir jis pamatė, kad jo Mokymas ir Žodis buvo tokie patys. Nes Žodis pasakė, kad Jis prakeiks Achabą, ir Jis privers šunis laižyti jo kraują. Tai, ką pasakė Žodis.

²⁶⁴ Taigi, Michėjas turėjo regėjimą. Tai, jis buvo pranašas. „Pažiūrėkite, koks Žodis ateina man“. Ir jis meldėsi: „O Viešpatie Dieve, ką aš turiu daryti? Ką man pasakyti šiai čia stovinčiai pamokslininkų grupei? Čia yra visos organizacijos. visos, esančios šalyje, susirinko prieš mane, Viešpatie. Štai aš stoviu prieš karalių. Ką turiu pasakyti?“

²⁶⁵ Ir jis įėjo į regėjimą. Pasakė: „Eikite pirmyn. Eikite“. Pasakė: „Bet aš mačiau Izraelį išsklaidytą kaip avis, neturinčias ganytoją“. Taip.

266 Tas—tas apylinkės presbiteris priėjo ir trenkė jam per burną, ir tarė: „Kur nuėjo Dievo Žodis, Dievo Dvasia, kai Ji išėjo iš manęs?“ Išėjo iš jo?

267 Jūs žinote, ką Dievas pasakė? Jis leido šėtonui nusileisti, įeiti tarp jų, nes jie nuo pat pradžių buvo nukrypę nuo Žodžio.

268 Biblijoje pasakyta: „Jeigu jie nepatikės Žodžiu, Jis duos jiems stiprių iliuzijų, kad jie patiktų melu ir dėl to būtų pasmerkti“. Būtent taip šiandien elgiasi šios tautos organizacijos ir žmonės, tikėdami melu, kad tuo būtų pasmerkti. „Nes neduota po Dangumi kito Vardo, kuriuo jūs turite būti išgelbėtas“. Išsidėstę pagal organizacijas ir taip toliau. Taip.

269 Taigi, ką tie kiti. . .? . . . Į ką žvelgė tie kiti pranašai? Jie buvo pranašai. Taip, pone. Jie buvo pranašai. Bet jeigu jie būtų sustoję ir patikrinę savo pranašystę su Žodžiu!

270 Jeigu metodistai šiandien sustotų ir ištirtų savo pranašystę, jie niekada neapšlakstytų kito asmens. Jie gautų Šventąją Dvasią. Jie krikštytų kiekvieną panardinant, Jėzaus Kristaus Vardu. Jeigu Dievo Asamblėjos šiandien sustotų ir pažvelgtų į savo pranašystę, jie sugrižtų prie Žodžio. Jeigu šiandien Vienybinkai sustotų ir ištirtų savo pranašystę, jie sugrižtų prie Žodžio.

271 Bet, suprantate, jeigu tie pranašai būtų sustoję ir ištyrę savo pranašystę! Jie samprotavo. Jie pasakė: „Tai priklauso mums. Taigi, mes nueisime į Ramot-Gileadą ir užimsime jį, nes tai priklauso mums. Jozuė jį mums atidavė“.

Bet Michėjas pasakė: „Tai skamba protingai“.

272 Bet taip jau yra. Jūs nenorite samprotauti. Jūs norite tikėti tuo, ką pasakė Dievas. Nieko nesvarstykite.

273 Kas, jei Abrahamas būtų samprotavęs? Kaip jis būtų galėjęs palikti savo šalį? Kaip jam, esant šimto metų, ir toliau šlovinant Dievą, ir jie ketina susilaukti kūdikio nuo Saros, ir jai devyniasdešimt?

Atmeskite samprotavimus. Jūs tiesiog tikėkite.

274 Jūs leidžiate šėtonui sakyti jums: „Žinai, brolis Branhamas yra ne kas kita, kaip veidmainis“.

275 „Taigi, aš dabar palauksiu, pažiūrėsiu, ar jis yra. Pažiūrėsiu, ar jis teisingai moko. Leiskite man grįžti prie Biblijos“. Ne, ne. . . Jis neleis jums to daryti. Ne, ne. Suprantate?

276 Bet jis pasakys ką nors blogo apie mane, kam galbūt jis turi teisę, tuomet jūs tiesiog vis gausite tai, sustosite ir pradėsite samprotauti: „Taip. Jis neturėjo daryti *to*. Jis neturėjo daryti *ano*“. Jūs pradėsite žiūrėti į mane, na, jūs tiesiog turite užtektinai.

277 Ir jūs galėjote pažvelgti į Viešpatį Jėzų. Jūs galėjote rasti užtektinai. Pažvelkite į Jį, tik minutėlę. Aš ruošiusi pateikti

kiekvienam iš jūsų, tarnautojai. Dabar mes pamirškime, kad Jis kada nors buvo žemėje. Čia yra Vaikinas, kuris įrodė visai tautai, kad Jis yra nesantuokinis Kūdikis. Jo motina turėjo Jį anksčiau, nei ji ir Jo tėvas buvo vedę. Tai įrodyta. (Taigi, jie nesivadovauja Žodžiu: „Mergelė pastos“.) Jie tiesiog vadovaujasi tuo, ką jie girdi, suprantate: „Nesantuokinis Vaikas“. Argi jie nesakė Jam, kad Jis yra gimęs nuodėmėje ir bando juos mokyti? Aš... Suprantate?

²⁷⁸ Ir pažvelkite, ką Jis darė. Jis iš tikrųjų griovė visas šalyje esančias bažnyčias. Ar tai tiesa? Organizacijos, visa kita.

²⁷⁹ Kas Jis buvo? „Tiesiog kažkoks išsišokėlis Vaikinas, vaikštinėjantis aplink štai taip, Jaunuolis, be jokios denominacijos. Pasakyk man, kokiai bažnyčiai Tu priklausai. Kas yra Tavo tėvas? Tu sakai, kad Juozapas nėra Tavo tėvas?“

„Juozapas nėra Mano tėvas“, - atsakytų Jis.

- Na, kas yra tavo Tėvas?

- Dievas yra Mano Tėvas.

²⁸⁰ „Na, Tu fanatikas! Būtent toks Tu ir esi. Tu, būdamas Žmogus, ir sakai, kad Dievas yra tavo Tėvas?“

²⁸¹ Jeigu jie būtų išnagrinęję tai pagal Žodį! Aleliuja. Ar nematote ką? Žodis turėjo tapti kūnu. Jie nepatikrino savo regėjimo su Žodžiu. Štai ir viskas.

²⁸² Štai kas yra šiandien. Jūs nepatikrinate savo regėjimų su... savo pranašystės ir savo mokymo, su Dievo Žodžiu. Kai kažkas bando jums pasakyti Tiesą, tuomet jūs su juo susipykstate, kaip ir su Amosu, kaip padarė su Amosu. Jūs darote tą patį.

²⁸³ Dabar pažvelkite čia. Jis yra tokios būklės. Taigi, jūs galbūt būtumėte Jį pasmerkę, teisingai, jei nebūtumėte grįžę prie Žodžio. Jie daro tą patį. Šiandien jie smerkia Jį.

²⁸⁴ Kas jei jūs, moterys, *čia* ir *čia*, taip, kodėl gi jums neišnagrinęjus savo idėjos apie nukirptus plaukus su Žodžiu, ir nepažiūrėjus, ką Jis sako? Suprantate? Kodėl jūs nedarote tų dalykų?

²⁸⁵ Kodėl jums neišnagrinęjus savo krikšto, „Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios“, - tos klaidingos, taip vadinamos „trejybės“, kuri pasaulyje yra ne kas kita, kaip trys vieno Dievo pareigybės, titulai? Nėra *vardo* „Tėvas“. Nėra tokio dalyko kaip *vardas* „Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia“.

²⁸⁶ Vardas Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios, kuris yra - „Viešpats Jėzus Kristus“. Patikrinkite savo krikštą su tuo, koku būdu pakrikštytas kiekvienas žmogus Biblijoje. Jei savo mintis iširtumėte su Žodžiu, jūs—jūs jūs grįžtumėte ir būtumėte pakrikštyti „Viešpaties Jėzaus Kristaus“ Vardu.

287 Štai ką Paulius liepė jiems padaryti. Ir pasakė: „Jeigu dar kas nors mokytų kitaip, tebūnie jis—tebūna jis prakeiktas, net jei nužengtų Angelas“.

288 Jūs žinote, daugelį kartų, Angelai nužengia. Vaikine, kaip sekmininkai praryja!

289 Kaip apie tai, kai ten stovėjo Šventas Martynas, ir čia priešais jį stovėjo didžiulė šviesi būtybė?

290 Žmogus, kuris krikštijo Jėzaus Vardu, kuris tikėjo Šventąja Dvasia, ir laikėsi Žodžio! O katalikai išvarė jį, ir darė jam viską, stengdamiesi įpiršti jam savo dogmas ir žmogaus sukurtus mokymus. Tas vyras stovėjo ant Žodžio.

291 Vieną dieną, savo jėgoje, demonai ateidavo pas jį ir bandydavo su juo kalbėtis. Jis nekreipdavo į juos dėmesio.

292 Vieną dieną atėjo šėtonas, kaip Kristus, karūnuotas, auksinėmis šlepetėmis, atsistojo ten ir tarė: „Argi tu . . .“ Aplink jį pleveno ugnies liepsnos. Pasakė: „Argi tu neatpažįsti manęs, Martinai? Aš esu tavo Viešpats. Pagarbink mane“.

Martinas pažvelgė į jį. „Čia kažkas ne taip“.

293 Jis tarė: „Martynai, argi tu negali manęs atpažinti?“ Pasakė: „Aš esu tavo Viešpats ir Gelbėtojas“. Tarė: „Pagarbink mane“. Jis tai pasakė tris kartus.

294 Ir Martinas apsidairė aplink. Jis žinojo, kad Kristus bus vainikuojamas Savo žmonių per Atėjimą. Jis nebūtų dėvėjęs auksinių šlepečių. Jis tarė: „Pasitrauk nuo manęs, šėtone“.

Vaikine, argi sekmininkai neprarytų to? „Vaikine, skaisčiai spindintis Angelas!“

295 Ta moteris, atvykusi iš Čikagos, kur aš vykstu, pasakė: „Broliai Branhamai, ten esantys tarnautojai pasakė, jeigu Viešpaties Angelas pasakė jums krikštyti Jėzaus Vardu, jie tai priimtų. Bet ar tai jūsų paties mintis?“

296 Aš pasakiau: „Jeigu Viešpaties Angelas pasakytų ką nors priešingo Tam, tai nebūtų Viešpaties Angelas“. Suprantate?

297 Jei koks nors Angelas sakys ką nors, kas prieštarauja *šiam* Žodžiui, tebūnie tai melas. Ir jeigu žmogus jums pasakys, Dievo pasiuntinys, sakys, kad jis yra nuo Dievo, ir sakys jums: „Yra teisinga būti pakrikštytam, Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios“ vardu, tebūnie jis melagis.

298 Jeigu žmogus jums sakys: „Viskas su jumis gerai, turint trumpai kirptus plaukus ir panašiai; kad bažnyčioje turėtumėte dėvėti kepuraitę, kad tai ‚būtų apdangalas‘, tebūnie jis melagis.

299 Dievo Žodis - yra Tiesa. Bet kuris iš tų dalykų, kuris prieštarauja Žodžiui, tebūnie tai melas. Žodis - yra Tiesa. Jis išliks.

³⁰⁰ Štai kodėl Michėjas galėjo žinoti, kad jo pranašystė atėjo iš Dievo, nes ji buvo paremta Dievo Žodžiu. Taip, pone. Jo regėjimas buvo toks pat kaip ir Dievo Žodis.

³⁰¹ O, jeigu Amosas būtų čia, jis stovėtų su Žodžiu. Teisingai. Bet, suprantate, kokia bėda šiandien yra su mumis, kaip ir su jais. Aš ruošiuosi užbaigti. Problema su mumis yra tokia pat, kaip ir su jais. Jie buvo mokomi ne iš Pamato. Jėzus pasakė: „Jūs savo tradicijomis padarėte Dievo Žodį neveiksmingą“. Ir tas klaidingas krikštas! Tas klaidingas Šventosios Dvasios gavimo ženklas! Kai kurie iš jų pasakė: „Rankos paspaudimas“. Kai kurie iš jų pasakė: „Kalbėjimas kalbomis“. Aš girdėjau demonus, kalbančius kalbomis, ir taip pat spaudžiančius rankas. Taip, pone. Jokių Jo požymių. Taigi, visi šie panašūs dalykai, visi tie dalykai, suprantate, jūs nukrypote nuo Dievo Žodžio, kad mokytumėte šių tradicijų. Teisingai.

Taigi, jis turėtų, jis turėtų gražinti jus atgal prie Žodžio.

³⁰² Bet mes, mūsų mokytojai šiandien, moko žmones nesiremdami Dievo Žodžio Pamatu. Dabar klausykite atidžiai.

³⁰³ Štai ką jie ten padarė. Štai ką jiems kalbėjo Amosas. „Dievas, kurį, kaip jūs teigiate, pažįstate, Jis yra Tas, kuris jus sunaikins“.

³⁰⁴ Taigi, mes mokėme juos, iš (ko?) „Tikėjimo, kuris kartą buvo perduotas sekmininkų tėvams“ Pamato, taip, Biblijos. Mokė netikros skaistyklės! Mokė klaidingo krikšto! Viskas, neteisinga, neteisinga, atskirta nuo Originalo.

³⁰⁵ Jūs netikite tuo? Grįžkite prie Biblijos, ir paaimkite savo „skaistyklą“, ir paaimkite savo „Tėvą, Sūnų, Šventąją Dvasią“ ir „apšlakstymą“, ir visa kita, grįžkite ir pažiūrėkite, ar tai pagal Raštą. Toks yra būdas. Sužinokite, ar tai ant Pamato. Suprantate? Jie yra nukrypę nuo Pamato.

³⁰⁶ Kur, Paulius pasakė, kad... Biblijoje—Biblijoje kalbama, kad...kad: „Dievo Bažnyčia yra pastatyta ant apaštalų ir pranašų Mokymo“. Pranašai ir apaštalai turi būti vienodi. Žinoma.

³⁰⁷ Ką? Mes nukrypome nuo to Žodžio Pamato į denominacinius pamatus.

³⁰⁸ Dabar paklauskite. Aš užbaigiu. Užsidėkite savo dvasinį klausos aparatą. Paklauskite.

³⁰⁹ Mes nukrypome nuo Žodžio Pamato, ant denominacijos pamato. Kiek ilgai aš galėčiau likti tame? Dar trys valandas. Nuo Žodžio Pamato ant pasaulietinių malonumų pamato, pasaulietiskumas, išlenkantis amoralumas į bažnyčią. Nuo Žodžio - į mokymus. Man prireiktų trijų savaičių, kad galėčiau pamokslauti nors puse, apie tuos keturis komentarus. Nuklydo nuo Žodžio į denominaciją, į denominacinį žodį. Kai tik bažnyčia tampa denominacija, tiesiog ten ji ir nukrypsta nuo Žodžio.

³¹⁰ Yra tik vienas dalykas. Grįžti tiesiai ten, kur buvo palikta, ir eiti vėl iš naujo. Sugrįžti prie Žodžio. Teisingai. *Atgailauti* reiškia „eiti, grįžti atgal, apsisukti“. Jūs einate ne tuo keliu. Gerai.

³¹¹ Malonumų denominacija. Pasaulio denominacija... Pamatas, turiu omenyje, malonumų, pasaulietiškumo pamatas, mokymų pamatas. Visa tai kartu sukūrė amoralų sugedimą, dvasinį sugedimą.

³¹² Jis, būdamas tikru pranašu, jis mumyse išvelgtų lygiai tą patį, ką matė juose. Jei jis šiandien stovėtų čia, ant šios pakylos, ir aš pasakyčiau: „Broli Amos, didis Dievo pranaše, jūs esate bebaimis, ateikite čia ir užimkite mano vietą“, - jis pamokslautų šį Žodį. Jis turėtų tai padaryti. Jis yra pranašas. Gerai. Jis pamokslautų Jį būtent taip, kaip Jis yra parašytas, būtent tai, ką mes dabar sakome. Gerai. Jis pamokslautų, matydamas juose tai, ką mato mumyse, amoralų sugedimą.

³¹³ Tik pažvelkite, draugai. Kiek iš čia esančių, šioje dabartinėje bažnyčioje, mato, jog pasaulis yra amoraliam sugedime? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Na, mes žinome, kad taip yra. Kas nutiko? Tai atsitraukimas nuo Žodžio. Teisingai. Gerai.

³¹⁴ Amosas niekada nekaltino vyriausybės. Ar jūs atkreipėte į jį dėmesį čia, kai jūs skaitėte grįžę namo? Jis niekada nekaltino vyriausybės, jis kaltino bažnyčią, kad išrinko tokią vyriausybę. Hm!

³¹⁵ Jūs, politikai, leiskite man, kad tai kuri laiką įsiskverbčiau į jus, čia ir visame pasaulyje, kur tai nukeliaus. Bažnyčia išsirinko tokį dalyką kaip Jeroboamas. Įdomu, ar jūs, mes, nepadarėme maždaug to paties? Tarkime, kad tai gera vyriausybė; vyriausybė negali pastatyti namo ant uolos, kai žmonės išsirenka namą ant smėlio. Ar ji gali? Nesakykite: „Mūsų vyriausybė! Mūsų vyriausybė!“ Tai jūs, tauta. Tai žmonės. Kaip mes galime. . .

³¹⁶ Tarnautojas man pasakė, tarė: „Broli Branhamai, - pasakė, - pažvelkite. Aš žinau, kad jūs esate Tame. Bet, - tarė, - jei aš pamokslausiu Tai, mano denominacija išmes mane, mano žmonės išvargs mane iš bažnyčios“. Pasakė: „Aš niekada daugių nebe pamokslausiu kito pamokslo“.

Aš pasakiau: „Bet kuriuo atveju pamokslaukite Tai“. Taip, pone.

³¹⁷ Tai Dievo Žodis. Jūs esate atsakingas. Jeigu jūs esate Dievo pranašas, tikras, jūs stovėsite su Žodžiu. Jei ne, jūs liksite su savo denominacija. Priklauso nuo to, iš kur jūs esate.

³¹⁸ Pažvelkite. Ne, pone. Mes negalime statyti, vyriausybė negali statyti namo ant tvirtos Uolos, kai žmonės balsuoja už pramogų namus ant grimztančio smėlio.

³¹⁹ Pažiūrėkime, ko mes norime. Dabar tiesiog skirkime minutėlę. Tikiuosi, kad jūsų nenuvarginsiu. [Susirinkimas sako:

„Ne“—Red.] Bet pažiūrėkime, ko mes norime, tik minutėlę. Aš negaliu perduoti šio komentaro, šios pastabos. Pažiūrėkime, ko mes norime.

³²⁰ Pažvelkite į mūsų televiziją. Štai ko mes norime. Mes norime, kad koks nors komikas atsistotų ir pasakotų visokius nešvankius anekdotus, ir mes trečiadienio vakarą pasiliekame namuose vietoj maldos susirinkimo, arba pamokslininkas išleidžia anksčiau, kad jūs galėtumėte nueiti ir pažiūrėti tai; kokia nors pagyvenusi ištvirkusi, nešvanki prostitutė, vedusi penkis ar šešis kartus, krečia nešvankius juokelius, seksualiai apsiengusi, ir toliau tęsia tai ir visa kita. Jei mylite tai labiau nei Dievo namus, tai parodo, kokia dvasia yra jumyse.

³²¹ Mes leidžiame. Mes, žmonės, jei šios tautos žmonės parašytų laiškus mūsų vyriausybei, sakykim, šimtas milijonų laiškų būtų išsiųsta vyriausybei: „Sustabdykite tas nešvankias programas“, jie turėtų tai padaryti. Mes esame žmonės. Bet mes, žmonės, norime nešvankybių, todėl tai ir gauname.

³²² Pažvelkite į radijo programą. O, tai bent! Pavertė „*Amžių Uola*“ į tvistą. M-hm. „*Senas Grubus Kryžius*“ į smarkaus ritmo rokenrolą. „*Senas Grubus Kryžius*“, taip, žinoma, per mūsų radiją, televiziją. Visi. . . Buvo čia, ne taip seniai, tie klykavimai tų jaunų merginų. Viskas tiesiog amoralu, kiek tik gali būti, štai kas mums patinka.

³²³ Kas tai remiama? Alus, viskis, cigaretės, tautos pinigai. Ką jie daro? Paima jų mokesčių pinigus, kurie turėtų atitekti vyriausybei kaip mokesčiai, ir moka už bjaurias nešvankias televizijos programas, kurias jie rodo.

³²⁴ Sekmininkai neidavo į tuos purvinus, nešvankius filmų pristatymus, kai juose būdavo rodomi tokie filmai. Šetonas įbruko jums tai, pastatė televizorių jūsų namuose.

³²⁵ Tikro pranašo kelias yra gana sunkus, bet pasilikime su Tiesa. Taip, pone.

³²⁶ Pažvelkite į mūsų reklaminius standus. Moterys stovi su cigaretėmis rankose, kiekviena maža šalies Jezabelė. Aš nuvykau į. . .

³²⁷ Anądien pamačiau keistą dalyką. Viena moteris, kuri atėjo į mokyklą pasiimti vaikų, kai aš nuėjau jų pasiimti, neturėjo nei šortų; ir tai buvo labai šaltas oras. Kiekviena iš jų su cigarete. Vos tik jos atvykdavo ten ir sustodavo, jos neturėdavo cigaretės, bet jos greitai prisidedgavo ir: „Fju! Matote, kaip man einasi?“ Prilaikydamos ranka duris, štai *taip*, su cigarete rankoje. Ir jeigu jūs ką nors jai pasakote, o, jos užsiplieskia. Žinoma.

³²⁸ Jeigu jūs ką nors pasakysite Rikiui ar Elviui, ar vienam iš jų ten, jie nušaus jus. Ir vyriausybė juos užtartų, kadangi jie tik paaugliai. „O, viskas gerai. Jie, jie nesuprato. Jie yra paaugliai. Nekreipkite į tai dėmesio“.

Taigi, jūs matote, ką reiškia tikras pranašas, jo kelias?

³²⁹ Pažvelkite į tuos nešvankius sapnuotojus bažnyčiose, su savo denominacijomis, jie šautų jums tiesiai į nugarą. Vienintelis dalykas, kuris sulaikė juos nuo to, tai Dievo malonė, kol Žinia bus paskelbta. Šėtonas nužudytų jus, jei jis galėtų tai padaryti. Teisingai. Bet Žinia turi būti paskelbta. „Aš, Viešpats, atstatysiu“. Teisingai. „Aš galiu iš šių akmenų pakelti tai“. Teisingai. Gerai.

³³⁰ Mūsų rodomi kino filmai, mūsų reklaminiai stendais, mūsų pramogas mėgstantys nusidėjėliai, vadina save krikščionimis. Žmonės, kurie vadina save krikščionimis; mėgstantys malonumus, geidulingi. Moterys, amoraliai apsirengusios; išeina, vyrai žvelgia į jas, švilpia joms, vadina save krikščionėmis. Na, jos net—jos net. . .

³³¹ Tai didis dalykas Floridoje, Kalifornijoje, kur dabar jie turi didelius klubus. Visi vyrai susirenka kartu ir numeta savo raktus, o moterys įeina ir pasiima vieną iš ten esančių raktų. Ir kieno tas raktas, tas parsiveža savo „žmoną“ namo. Jie gyvena savaitę, tuomet grįžta, meta raktus, vėl meta raktus. Suprantate? Tai klubai. Ne santuokoje gimę vaikai ir visa kita, kiaulė ėda kiaulę, šuo ėda šunį. Kas nutiko? Tai todėl, kad jie paliko Žodį.

³³² Jie nežino, ką reiškia padorumas. Čia su trumpomis, aptemptomis suknelėmis ir panašiais dalykais, ir vyrai geidžia jų, ir galvoja, kad jos yra padorios. Jūs galbūt nieko blogo nepadarėte, sese, bet leiskite man jums kai ką pasakyti, jūs esate šėtono įrankis. Ir prie Teismo užkardos, TAIP SAKO VIEŠPATS, jūs atsakykite už svetimavimą, ir jūsų siela pražus. Jūs dabar geriau žinote. Šiaip ar taip, dabar jūs tai žinote. Teisingai.

³³³ Visa mūsų struktūra yra sugedusi ir supuvusi. Tai mūsų žmonės, tai ko jie nori. Kaip geras namų šeimininkas, na, jei žmogus yra geras namų šeimininkas, kaltindamas savo vyriausybę. . . Štai kas siunčia mūsų vaikus iš čia ir daro iš jų patrankų mėšą, teisingai, tai mūsų pačių sugedimas. Jei mes mylėtume Viešpatį ir tarnautume Viešpačiui, ir balsuotume už teisingą valdžią ir visa kita, tai būtų nuostabi vieta. Teisingai. Mes neturėtume karų. Ne. Dievas yra mūsų prieglobstis ir stiprybė. Siunčiame savo vaikus ir žudome juos, ir skerdžiame juos, ir visa kita, tai dėl to, kad mūsų pačių veiksmai lėmė tai. Dievas taip pasakė, Biblijoje, ir Jis nesikeičia. Jis tiesiog toks pat. Tai jūsų pačių žmonių noras.

³³⁴ Kaip geras namų šeimininkas, kas jei jis yra geras žmogus? Jis nori elgtis teisingai. Jis nori gyventi dėl Dievo. Ir jis turi pramogas, amoralumą mėgstančią šeimą. Ką vyras ruošiasi daryti, kai jo žmona nori vaikščioti su šortais ir dėvėti seksualiai atrodančius drabužius, išeiti ir elgtis kaip Jezabelė, jo dukterys ir visi jo vaikai, ir visi jie? Jo tėtis. . . Jo berniukas, kurį jis augino, mylėjo, glostė ir bučiavo, guldė į lovą ir meldėsi už jį, atsisistos,

sakys: „Mano senukas išprotėjęs. Viskas, apie ką jis galvoja, tai Biblija“. Ką tas žmogus gali daryti su savo šeima?

³³⁵ Tas pats dalykas ir mūsų vyriausybėje, dėl jos žmonių čia. Nekaltinkite vyriausybės. Kaltinkite šią krūvą atkritusių bažnyčių, kad jie į savo politiką įtraukė tokius dalykus, kokius jie turi. Jie to nori. Štai kodėl jie balsuoja už tai, ir štai kodėl jie tai turi. Ir dėl šios priežasties jų laukia Dievo teismas. Ir jie pjaus tai, ką jie pasejo. Jie dabar sėja, o pjaus vėliau. Stebėkite. O! Mes esame išprotėję. O, taip.

³³⁶ Stengiamės nusipirkti kelią į Rusiją. Stengiamės nusipirkti kelią su komunizmu. Stengiamės. Na, pinigai, jūs negalite nusipirkti šių Dievo dovanų. Ten buvo vaikas, Simonas, vieną dieną bandė tai padaryti ir Petras pasakė: „Tu pražūsi su savo pinigais“. Mes vaidiname Simono kerėtojo vaidmenį, bandydami nusipirkti Dievo dovaną.

³³⁷ Grįžkite prie Žodžio. Grįžkite prie Dievo. Grįžkite prie Kristaus. Tada nesijaudinkite dėl komunizmo. Mes išrinksime tinkamą žmogų. Mes turėsime kitą žmogų, kaip Abrahamas Linkolnas, Džordžas Vašingtonas, žmogų, kuris buvo tikras vyras. Nekaltinkite tos vyriausybės ten. Kaltinkite save. Štai ką pasakytų Amosas. Ir tai, ką pasakytų bet kuris tikras Dievo pranašas, jeigu jis žino Dievo Žodį. Jeigu jis yra tikras pranašas, jis—jis žino Žodį, kadangi Jis ateina jam.

³³⁸ Izraelis, sudaręs sąjungą su—su savo priešu. Pirma, prieš tai, kai jie galėjo sudaryti sąjungą su savo priešu, jie turėjo pasitraukti nuo Dievo Žodžio.

³³⁹ Ir prieš mums sudarant sąjungą su priešais ir kitkuo, mes turime atsitraukti nuo Dievo Žodžio. M-hm. Tas pats dabar, leidžiant Romai perimti valdžią. Na, mes tai darome, visą laiką. Ji užėmė vyriausybę. Ji užima vietas. Ji paėmė žmones. Dabar ji užima bažnyčias.

³⁴⁰ Ką mes darome? Sėdime ramiai, sutikdami su jais. „O, juk nėra jokio skirtumo, ar tai bus *toku* būdu, ar *anoku* būdu. Šiaip ar taip, visa tai - Dievas“. Jūs vargšai, apgailėtini, atkrite taip vadinami pranašai. Kas jums nutiko? Jie nežino Žodžio apie Dievą ir kitus dalykus. Jie nestudijuoja Žodžio. Jie nesuvokia. Jie sako, kad komunizmas užvaldys visą pasaulį. Ne, taip nėra.

³⁴¹ Katalikybė ruošiasi užimti pasaulį, ir ji tai daro prisidengdama krikščionybės vardu. Argi Biblijoje, Jėzus nesakė: „Tai bus taip arti, kol tai suklaidintų net pačius Išrinktuosius, jei įmanoma“?

³⁴² Ko mums reikia šiandien . . . Leiskite man užbaigti, pasakant tai. Dabar aš ruošiuosi užbaigti. Tai ko mums šiandien reikia, tai dar vieno tikro pranašo. Amen. Mums reikia žmogaus, pas kurį ateitų Dievo Žodis. Taip, broli. Jis būtų atstumtas ir išmestas ir išvartytas, bet jis tikrai išsprogdintų skylę. Jis, jis . . . Taip, m-hm. Jis tikrai mėtytų tokias Sėklas, kol Išrinktieji Jas rastų. M-

hm. Teisingai. Mums reikia pranašo. Mums reikia žmogaus, kuris teisingai išaiškintų Žodį, kad Dievas kalbėtų per jį ir patvirtintų Žodį, kad Jis taptų tiesa. Štai ko mums reikia. Ir, broli, mums yra pažadėtas vienas, pagal Malachijo 4: „Kad atstatys“. Ką? „Žmonių tikėjimą, atgal prie Biblijos“. Mums pažadėtas vienas. Jis tai padarys.

³⁴³ Amosas žinojo. Taip, pone. Amosas žinojo, Izraelis, jos bedieviai meilužiai greitai juos sunaikins.

³⁴⁴ Ir šiandieniniai jų bedieviai meilužiai netrukus sunaikins juos, tie patys denominaciniai mokymai ir kiti dalykai, prie kurių jie prisirišo. Jūs, sekmininkai, tai kas sunaikins jus - jūsų mokymas ir denominacija. Jūs surišate save tiesiai ten, priimate žvėries ženklą, ir net nežinote to, užsitraukdami tai tiesiai sau ant akių. Žinoma. Tai boikotas. Tai boikotas. Ką jūs bandote padaryti? „Jūs priklausote *tam*, arba jūs nepriklausote“. Suprantate? Jūs tiesiog palaukite, tik truputį, tik truputį ilgiau palaukite. Tuomet, jūs sakote: „Aš tuomet išeisiu iš to“. Ne, jūs neišeisite. Jūs jau esate tame. Jūs jau esate paženklintas. Jūs esate sugautas su ženklų ant jūsų.

³⁴⁵ Nesvarbu, Ezavas graudžiai verkė, kai jis gerai suprato. Bet jis graudžiai verkė, stengdamasis rasti vietą, kur galėtų atgailauti, bet jos nerado. Tuomet jūs ten ir pasiliecate. Dabar laikas bėgti.

³⁴⁶ Amosas žinojo, kad jų bedieviški meilužiai greitai ją sunaikins, nes jie, bažnyčia, paliko Jį, Dievą ir Jo Žodį, Gyvenimo kelią. Jie atsitraukė nuo Dievo Gyvenimo kelio ir susikūrė savąjį. O, Žodis jiems buvo suklypimo akmuo.

³⁴⁷ Ir Jis yra tas pats šiandien. Dievo Žodis yra suklypimo akmuo taip vadinamam krikščioniui. Pasakykite jam apie vandens krikštą Jėzaus Kristaus Vardu. Pasakykite jam apie šventą Dievą. Tai padarys. . .

Ir, na, jie sako: „Na, mes turime Šventąją Dvasią“.

³⁴⁸ Tuomet kodėl jūs vis dar kerpace plaukus? Kodėl jūs vis dar krikštijate „Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios“ vardu? Kodėl jūs vis dar tikite tais kitais dalykais, kuriais jūs tikite, ir elgiatės taip, kaip jūs elgiatės? Tai parodo. Jūsų vaisiai įrodo tai. Jėzus pasakė: „Pagal jų vaisius, pažinsite juos“. Taip. Suprantate? Tai tik parodo, kad kalbate apie kažką, apie ką jūs nieko nežinote. Taip, pone. Taip.

³⁴⁹ Jei Amosas būtų čia, jis šauktų prieš jų sistemas. Jūs žinote tai?

³⁵⁰ Taigi, aš ruošiuosi perskaityti vieną eilutę prieš užbaigiant, 8-ą eilutę iš 3-io skyriaus. Ir perskaitykime.

*Liūtas suriaumojo, kas nebijos? Viešpats. . . kalbėjo,
kas nepranašaus?*

351 Paklauskite. Baigdamas dabar noriu pasakyti štai tai. Atsiprašau, kad užlaikiau jus pusvalandžiu ilgiau. Bet, pažvelkite. Aš noriu tai pasakyti. Aš esu medžiotojas. Aš medžioju. Džiaugiuosi, kad Dievas man davė kažką panašaus.

352 Anądien, kai šautuvas iššovė, aš iškart pasitraukiau, kad pažiūrėti, ar vėl galėsiu šaudyti. Nenoriu, kad tai mane išgąsdintų. Jei patirčiau avariją, būdamas kelyje, aš neatsisakčiau vairuoti automobilio. Jei eidamas per grindis ir užkliudęs pirštą už kilimo, išlėkčiau pro langą, aš nenustočiau vaikščioti. Suprantate? Ne, ne. Dievas duoda man sveikas pratybas. Tai buvo šėtonas. Tai nebuvo Dievas. Suprantate? Tai buvo šėtonas.

353 Taigi, aš žinau dvasinį pritaikymą tam. Dabar šiame kambaryje esame trys, kurie žino, kas tai yra. Dėl to jums pasišiauštų plaukai ant galvos, bet aš to niekam nesakysčiau. Suprantate? Tik šiems trims žmonėms, patvirtinimui. Taigi, viskas gerai. Visa tai. . . Dievas viską apie tai žinojo, ir iš anksto perspėjo ir visa kita. Ir mes tai žinome. Iš dalies tai buvo mano kaltė, ir aš kažką turėjau.

354 Kartą aš—aš užstojau žmogų, kai man nederėjo užstoti. Aš galėjau jį tiesiog taip gerai supurtyti. Suprantate? Užuot tai daręs, aš turėjau už tai sumokėti. Taigi, tuomet, taigi mes. . . Viskas gerai. Tai aš, ir dabar tai yra atleista. Ir mes eisime toliau. Suprantate? Taip.

Amosas, ši 8-a eilutė: „Jei liūtas suriaumojo, kas nebijos?“

355 Aš medžioju Afrikos džiunglėse. Esu buvau ten, kur būdavo liūtai. Jis yra žvėrių karalius. Aš gulėdavau džiunglėse naktį ir girdėdavau riksmus, ir hienos klykauja ir staugia, ir—ir—ir įvairūs gyvūnai. Ir tuomet kai kurių hienų klyksmas, tiesiog stingdo jūsų kraują. Ir ten leopardai, kniaukimas ir visa kita, ir vabalai, beždžionės ir babuinai, ir tūkstančius kartu tūkstančiai, „klyksmai, spiegimas“. Kur tik einate, jūs galite girdėti vykstančius įvairius dalykus. Bet tegul suriaumoja liūtas, nutils net vabalai. Tai mirtina tylą. Jie laikosi ramiai. Kas? Jų karalius prakalbo. Amen.

356 „Jei liūtas suriaumojo, kas nebijos? Kai Dievas kalbėjo, kas gali susilaukyti nuo pranašavimo?“ Kai Dievas kalba, pranašas šaukia. Žinote, ką aš turiu omenyje? Tikras pranašas šaukia. Draugai, Jis kalbėjo. Tuomet, tegul kiekvienas Jo Karalystės kūriny atkreipia dėmesį į tai, ką Jis pasakė.

357 Jei liūtas gali atpažinti, kad yra kažkas negerai, jam riaumojant viskas jo karalystėje nutyla. Jie klausosi. Netgi maži vabalėliai, juk, jie yra to liūto karalystėje. Tas kraują stingdantis hienos staugimas, jį nutyla. Tas dramblys ten, kuris gali pakelti liūtą ir apsukti jį aplink su savo: „Vieeel! Vieeel!“ Ir te liūtas suriaumoja, jis užsičiaups ir stovės ramiai. Te raguotas buivolai, kuris gali prunkšti, tarsi išpūsdamas ugnį iš savo šnervių. Kai

liūtas užšoka ant jo, tai nė trupučio jo nesužaloja. Te raganosis, su savo septynių tonų šarvais, perskroستų jį, ir jo didelis snukis. Te liūtas suriaumoja, jis sustoja vietoje. Kas nutiko? Jo karalius prabilo. Suprantate? Jis nori išgirsti, kas bus pasakyta.

³⁵⁸ Ir kai Dievas kalba, pranašas šaukia. Ir tuomet tegul Jo Karalystė išiklauso į tai, ką Jis sako. Dievas kalbėjo. Te kiekvienas Jo Karalystės kūriny klausosi, ką Jis sako.

Pasimelskime.

³⁵⁹ O, Judo giminės Liūte, pakilk ir riaumok! Tu riaumoji šią paskutinę dieną. Tavo akys prisimerkė. Tu žvelgi žemyn. Tu matai šios taip vadinamos krikščioniškos tautos ir pasaulio nuodėmę. Tu matai šios tautos nuodėmę, kai ji buvo nupirkta brangiu Krauju. Tu matai, kaip denominacijos brenda per Tavo Žodį. Matai, kaip meluoja netikri pranašai. Jie paneigia Dievo Tiesą.

³⁶⁰ Riaumok, O Judo Liūte! Te šaukia Tavo pranašai. „Kai Dievas prakalba, kas gali susilaikyti nepranašavęs?“ Tai Dievo Žodis, išeinantis iš Biblijos, ateinantis per pranašą. Kaip jis gali tylėti? Jeigu jis tylėtų, jis susprogtų į gabalėlius. O Dieve, te Tavo pranašas riaumoja, Viešpatie. Riaumoja Tavo Žinia, Dieve, ir te išiklauso kiekvienas Tavo Karalystės kūriny.

³⁶¹ Te jie sustoja. Te moterys sustoja ir ištiria save. Te vyrai sustoja ir ištiria save. Te kiekvienas pamokslininkas, kuris klausosi šios garsajuostės, sustoja ir ištiria save, nes riaumoja Judo giminės Liūtas. Ir tikras Žodis ateinantis pranašams, kalba, šaukia: „Atgailaukite ir sugrįžkite, kol dar ne per vėlu“.

³⁶² Dieve, aš pavedu Tau Žinia, įrašyta garsajuostėje ir čia, šioje matomoje auditorijoje, Tau ši rytą, nes tikiu, kad Tu patvirtinsi Ją. Ir pašauk kiekvieną Dievo sūnų ir dukterį, kurie yra . . . kurie kada nors girdės šią garsajuostę, ar girdės šį balsą, kad jie sugrįžtų atgaliai, kol dar ne per vėlu.

³⁶³ Ir aš tikiu, Viešpatie, jei Tu atsiųstum čia Amosą, jis šauktų tą patį. Nes jis negalėtų šaukti . . . Bet jeigu jis yra Viešpaties pranašas, jis yra Žodžio pasiuntinys. Jis yra pasiųstas Žodžio, su Žodžiu, ir jis yra Žodis. Dabar, Viešpatie, tebūnie tai padaryta, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

62-0513M Tikro Dievo Pranašo Kelias
Branhamo Maldos Namai
Džefersonvilis, Indianos JAV

LITHUANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org